

ان

نشریه ویژه امام زمان عجّال اللہ تعالیٰ علیٰ وسیلۃ الرحمۃ
خرداد ۱۳۹۶ / ۳۸ صفحه
شماره ۶۱

ویژه امام زمان علیہ السلام

اضطرار کلید گشایش قفل ها
حدیث انتظار
به انتظار برمی خیزیم
دعای ظهور در ماه ظهور
شرح دعای افتتاح
راهی که می رویم
و...و

سپت
شما
آرزوی می‌نمایم

هو الملك الحق المبين

نشریه ویژه امام زمان عجّال اللہ تعالیٰ فرجه الشریف

خرداد ۱۳۹۶ / ۳۸ صفحه

پنجمین شماره نشریه

الکترونیک امان - امان ۶۱

صاحب امتیاز:

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی

موعود عجّال اللہ تعالیٰ فرجه الشریف

مدیر علمی: تقی حاتمی

مدیر اجرایی و هنری:

زهرا رجبی شیزری

تهران، خیابان انقلاب، خیابان
قدس، نبش خیابان قدس و
ایتالیا، پلاک ۹۸
کد پستی: ۱۴۱۷۷۴۳۳۱۳
تلفن: ۰۲۱۸۸۹۹۸۶۰۱
info.mahdaviat@gmail.com
سامانه پیامکی ۳۰۰۰۱۳۶۶

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (عجّال اللہ تعالیٰ فرجه الشریف)

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود عجّال اللہ تعالیٰ فرجه الشریف، به عنوان نهادی فرهنگی، غیرانتفاعی و غیردولتی و دارای شخصیت حقوقی مستقل که دارای تابعیت کشور جمهوری اسلامی ایران می باشد؛ به منظور ترویج و توسعه فرهنگ مهدویت و آشناسازی اقشار جامعه - به ویژه نسل جوان - با شخصیت امام مهدی عجّال اللہ تعالیٰ فرجه الشریف و تحکیم پایه های امامت و ولایت، پس از کسب موافقت مقام معظم رهبری از سوی حضرت حجت الاسلام والمسلمین قرائتی در تاریخ ۱۳۷۹/۰۹/۰۳ تأسیس گردید.

فهرست

یادداشت

من امام زمان را دوست دارم

به من نگو چقدر به چه چیزی یا پدیده‌ای علاقه‌داری!
اینقدر خواندم ام و شنیده‌ام از این گفتن‌های عبرت آموز

که چشم و گوشم از این حرف‌ها پر است.

به من بگو میان همه انتخاب‌هایت، چقدر حاضری برای
علاقه‌ات هزینه کنی؟

اصلاً چقدر برایت اولویت دارد که بخواهی برایش خرج
کنی، وقت بگذاری؟

امام در روز عاشورا فرمود:

«مردم بندۀ دنیا یند و دینشان لقلقه سرزبان هاست، دور
دین را می‌گیرند تا در رفاه باشند و روزگار بگذرانند و
آنگاه که فصل امتحان برسد، دین داران کم می‌شوند.»

حق با حافظ است: اگر واقعاً امام زمان را می‌خواهی، این
ترجیح، مسیر ساز همه انتخاب‌های دیگر زندگی ات
خواهد بود؛ مسیری که شاید دیگر توراً از بعضی وادی‌ها
و کارهای عبور ندهد:

ولی تو تالب معشوق و جام می‌خواهی
طبع مدار که کاردگر توانی کرد

مشتاق و پذیرای نظرات و پیشنهادات شما
هستیم

پل ارتباطی ما برای همکاری و انتقال نظرات:

info.mahdaviat@gmail.com

پرونده اول: کوی محبت

بهترین زندگی برای برترین مردم روزگار | حسن ملائی
اضطرار، کلید‌گشایش قفل‌ها؟ بحث‌الاسلام عالی
خیلی دور خیلی نزدیک | امیلیه طاهری

پرونده دوم: واژه‌های منقلب

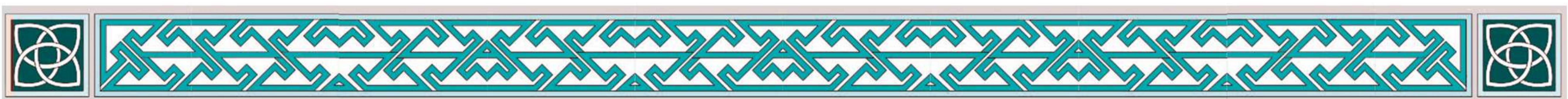
فصل بی‌تابی پروانه‌ها | زهرا هدایتی
من امام زمانم! ازینب عشقی
راهی که می‌روم... { ماه منیر داستان پور
طلوع سپیده | فاطمه بگزاده
یک قدم مانده به صبح | داستان کوتاه
معرفی کتاب | حدیث انتظار
شعر مهدوی

پرونده سوم: به انتظار برخیزیم

شرح دعای شریف افتتاح | در دل دعا
معرفی مجموعه پوستر به انتظار برخیزیم

پرونده چهارم: رمضان فرودگاه بندگ

پرسش و پاسخ مهدوی | مهدیه سعیدی نشاط
دعای ظهور در ماه حضور
ماه‌ترین ماه | نعمت الله حشمتی

۰۵۶

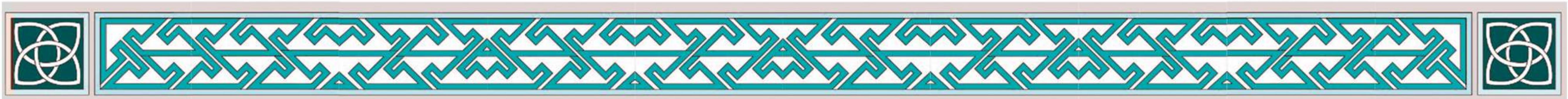
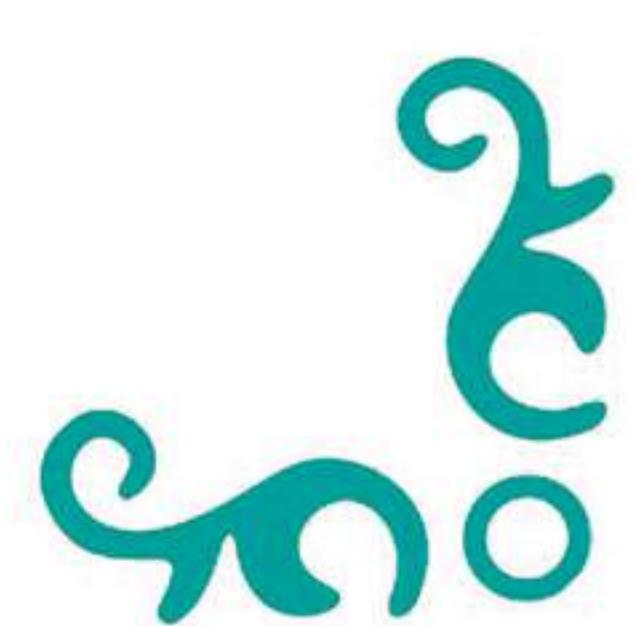
...آرزوی مایاری شماست...

* امیدواریم خدای متعال ادعیه‌ی زاکیه و توجّهات حضرت ولی‌عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ را در حق ملت ایران و در حق شما عزیزان، همیشگی قرار دهد؛ دعاها‌ی آن بزرگوار را در حق همه‌ی ما مستجاب کند؛ دیدار آن بزرگوار را نصیب این دل‌ها و چشم‌ها فرماید؛ مارا جزو یاران و همراهان و دوستداران و شیعیان واقعی آن بزرگوار قرار دهد.

** پروردگار!! به محمد و آل محمد تو را سوگند می‌دهیم، مارا از منتظران واقعی امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ قرار بدیم.

*** امیدواریم ان شاء الله خداوند متعال ظهور آن حضرت را هرچه نزدیکتر کند، مارا جزء یاران آن بزرگوار، هم در غیبتیش، هم در حضورش قرار بدهد.

امیدواریم خداوند متعال به برکت حسین بن علی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ، مارا از یاوران آن بزرگوار قرار دهد. مارا در صحنهی مجاهدت در راه خدا از پیشتازان قرار بدهد..

کوی محبت:

باید محبت به امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ پیدا کنیم.
هیچ گنجی، هیچ ذکری و وردی، هیچ طلس و اسمی بالاتر از این
محبت نیست.
عصاره همه کلمات یک جمله است:
باید به امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ محبت عمیق پیدا کنیم
خود محبت، راه را باز می کند و تو را به او نزدیک می کند.

- بهترین زندگی برای برترین مردم روزگار
- اضطرار، کلید گشایش قفلها
- خیلی دور خیلی نزدیک

چرا آب بـ‌للـهـ زـرـیـدـهـ ؟

عصر یک جمعه؛ دلگیر، دلم گفت بگویم بنویسم که چرا عشق بیسانسان نزدیکه است؟ چرا آب
به لد انسان نزدیکه است؟ چرا الحظه؛ بار انسان نزدیکه است؟ چهداوند کواه است، دلم چشم به راه
است، در حسرت یک پلک نلاه است، ولر حیف نهیم فقط آه است و همین آه خدا ایا
بر سد لاسر یه جایر، بر سد لاسر حمد ایم به حمد ایم...

بزرگ زندگی مرتضی مرتضی کار

انگیزه، موتور حرکت انسان به سوی هدف است و برای تحریک انسان به سوی هدف باید با ایجاد شناخت از جایگاه هدف، انگیزه حرکت را در انسان برانگیخت. اما آدمها متفاوت‌اند در روحیات، استدلال‌ها و حتی عبادات.

جرقه اول:

انتظار نزد خداوند محبوب است

در روایات ما در مورد انتظار فرج، فضیلت‌های زیادی شمرده شده است. امام علی علیه السلام می‌فرمایند: منظر فرج باشید و از رحمت خدا نامید نشوید که محبوب ترین کارها نزد خدا انتظار فرج است.^۱ پر واضح است که زندگی به شیوه ای منتظرانه، که انتظار فرج و گشایش آن هم تنها از جانب خداوند متعال، نماد آن باشد و رویکردش اولویت دادن به انتخاب‌ها و فعالیت‌ها، از محبوب‌ترین اعمال در نزد پروردگار متعال خواهد بود و خداوند آنچه را محبوب دارد، همراه رحمت و عنایت ویژه خود خواهد کرد که این رحمت، در موفقیت مادر زندگی و ایمنی از موانع خوشبختی سهم بسزایی خواهد داشت.

۳. تحف العقول، ص ۱۰۶

امام صادق علیه السلام می‌فرماید: عبادت کنندگان سه دسته‌اند: ۱. گروهی که خدای عزوجل را از ترس عبادت می‌کنند و این عبادت بردگان است؛ ۲. گروهی که خدای تبارک و تعالی را به طمع ثواب عبادت می‌کنند و این عبادت مزدبگیران است؛ ۳. دسته‌ای که خدای عزوجل را برای دوستی اش عبادت می‌کنند و این عبادت آزادگان و بهترین عبادت است.^۱ حال با این مقدمه می‌گوییم که رسول خدا علیه السلام انتظار فرج را عبادت می‌داند و می‌فرماید: «فضل العبادة انتظار الفرج».^۲ مابه دنبال ایجاد انگیزه در تمام انسان‌ها برای حرکت به سوی بهترین زندگی یعنی زندگی منتظرانه هستیم. مابه دنبال انگیزه‌سازی هستیم در این شماره می‌خواهیم با تمرکز بر عنصر محبت این انگیزه را بیدار و تقویت کنیم. با ما همراه باشید.

۱. کافی، ج ۲، ص ۸۴

۲. کمال الدین و تمام النعمه، ج ۱، ص ۲۸۷

جرقه دوم:
● منتظرانه، همنگ زندگی
● انبیا و اولیای خدا

انتظار را «جهاد و تلاش برای ظهور و حاکمیت حق» معنا کردیم، با توجه به این معنا، اگر در زندگی اولیای خدا دقت کنیم در می‌یابیم که به راستی زندگی پیامبران و به تبع ایشان اولیای الهی به حق منتظرانه بوده است و روح انتظار بر تمام حیات مبارکشان سایه افکنده است. سیری در احوالات ائمه بزرگوار مانیز به خوبی گویای همین مطلب است.

خلافین صفار از امام صادق علیه السلام می‌پرسد که آیا قائم آل محمد متولد شده است؟ ایشان در جواب می‌فرماید: «نه، و اگر او را در کنم تمام عمرم، در خدمتش خواهم نمود».^۴

انتظار امام حتی پیش از تولد امام، این تجلی از سبک زندگی منتظرانه است.

خود حضرت نیز بیش از هزار سال است که با چنین سبکی زندگی می‌کند، ما در ادعیه و زیارات ایشان را از طرفی مجاهد (الحجاج المُجَاهِد) و از طرف دیگر منظر ظهور خویش معرفی می‌کنیم.

در دعای «اللهم عرفني نفسك...» چنین می‌گوییم: «...فاذنك غائب عن بريتك و امرك ينتظر ...^۵ و با اذن تو از مردمان غایب گردید و در انتظار امر تو برای ظهور به سر می‌برد».

آری اگر بخواهیم از جنبه الگو بودن هم به این امر نگاه کنیم و به انسان کاملی که جانشین خدا و هادی انسان‌ها در زمین است تأسی جوییم، زندگی مطلوب و سعادت بخش در عصر غیبت را زندگی بر محور انتظار خواهیم یافت.

۴. غیبت نعمانی، ص ۲۴۵

۵. کمال الدین و تمام النعمه، ج ۲، ص ۵۱۲

جرقه سوم: پیشرفت در سایه انتظار

جرقه چهارم: انتظار راه ورود به سپاه امام زمان

آری زندگی در انتظار امر امامت و ولایت به مثابه سربازی امام زمان علیهم السلام و علیه السلام و حتی رسول اکرم ﷺ است و آنانکه این گونه زندگی کنند حتی اگر قبل از قیام حضرت مهدی علیه السلام از دنیا بروند، سعادت سربازی قائم آل محمد را در کارنامه خود ثبت دارند.

۶. همان، ج۱، ص۳۲۳
۷. همان، ج۱، ص۳۲۰
۸. المزار الكبير(ابن المشهدی)، ص۱۰۷
۹. غیبت نعمانی، ص۲۰۰
۱۰. کمال الدین، ج۲، ص۶۴۴

آرزوی همه شیعیان اهل بیت علیهم السلام و دوستداران حضرت ولی عصر علیهم السلام آن است که توفیق سربازی قائم آل محمد را پیدا کنند، که این آرمان و خواسته‌ای مقدس برای ماست.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ أَصْحَارِهِ وَأَعُوْنَاهُ وَالذَّاتِينَ عَنْهُ وَالْجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ وَالسُّسْتَشَهِدِينَ يَئِيْدَيْهِ،^۸

حال می‌گوییم که یکی از آثار مبارک زندگی به سبک انتظار رسیدن به چنین آرزوی است، چرا که امام صادق علیه السلام فرمود:

«...کسی که دوست دارد از یاران حضرت قائم باشد باید منتظر باشد...»^۹ و همچنین فرمود:

«هر کس منظر این امر [فرج] باشد و بمیرد، مانند کسی است که با قائم در خیمه اش باشد، نه، بلکه مانند کسی است که پیشاروی رسول خدا علیه السلام شمشیر زده باشد».^{۱۰}

یکی دیگر از امتیازات زندگی بر محور انتظار موعود را می‌توان رهیابی شخص منظر به مقام‌های رفیع دنیوی و اخروی دانست که این مطلب با عنوانی گوناگونی در احادیث ما مطرح شده است.

امام سجاد علیه السلام در سخنی اجر منظران امام عصر علیه السلام را همسان با هزار شهید از شهدای بدر واحد شمرده و می‌فرمایند:

«کسی که در زمان غیبت قائم مابر ولایت ما استوار باشد، خداوند پاداش هزار شهید از شهدای جنگ بدر و احد را به او خواهد داد.»^{۱۱}

علاوه بر آن این تمجید از اهل انتظار تنها به امور اخروی محدود نشده و ائمه معصومین شأن و منزلت منتظران را چنین تشریح کرده‌اند که: «مردمان زمان غیبت کش که قائل به امامتش و منتظر ظهورش باشند، بهترین مردم تمام روزگاران هستند.»^{۱۲}

بهانه بودن

آقا! من تو را نمی‌خواهم که بیایی و دنیایم را آباد کنی.
من می‌خواهم تو باشی تا بهانه‌ای برای بودنم داشته باشم.
اگر تو نبودی، بهشت هم که پا به دنیا می‌گذاشت، باز هم دنیا جهننمی سوزان و سیاه بودن.

من وجود تو را برای خودم این گونه ثابت کرده‌ام:
دوست دارم زنده بمانم، یقیناً او هست که من شوق ماندن دارم.
و هیچ دلیلی بیش از این به دلم نمی‌نشیند.

اضطرار

لکلر گنایش فعلها

کارخانه آدم‌سازی

اما مانباید شأن امام معصوم و حجت بزرگ الهی را در حد یک مشکل‌گشا و کار راه انداز گرفتاری‌ها و به عنوان وسیله‌ای برای شفای بیماران، ادای قرض‌ها و رفع گرفتاری‌ها بدانیم و بس، آن‌ها برای آدم درست کردن آمده‌اند.

آمده‌اند امثال سلمان و ابوذر درست کنند. سلمانی که اگر یک روز دیر در خانه اهل‌بیت علیهم السلام می‌رفت، گله می‌کردند و می‌فرمودند: سلمان ما دلمان تنگ می‌شود، چرا اینقدر دیر می‌ای؟ این مقامات را باید از ولی خدا درخواست کرد، باید تحت ولایت او بود و تسلیم او شد تا این مقام نائل آید.

انتظار بدین سبب است..

محبت خدا، سبب اضطرار به حجت خدا می‌شود. کسی که هم و غم‌ش رسانیدن به خدا و کسب رضای اوست، غم دنیا و آخرت ندارد و فقط عشق خدا را می‌جوید. در واقع دردمندی و عشق الهی او را مضطربه ولی حق خواهد کرد.

اضطرار چیزی بالاتر از احتیاج و نیاز است، یعنی شما چیزی را می‌خواهید که چیز دیگری جای آن را نمی‌گیرد. آیا تاکنون مضطرب شده‌اید؟ اینکه به جایی برسید که باور کنید تنها راه اوست و راه دیگری نیست، تنها دارو و درمان اوست و داروی دیگری نیست؟

آقارا برای چه می‌خواهیم؟!

ما مدعی هستیم منتظر امام زمان علیه السلام ایم... اما کی و چگونه؟ ما انسان‌ها معمولاً این طور هستیم که در موقع عادی که مشکلی نداریم، قرض و گرفتاری و مرض و فقر و بلا و مصیبی نداریم، در راحتی و ثروت و سلامتی و نعمت هستیم، کمتر نیازی به رفتن به در خانه خدا و ولی خدا در خود حس می‌کنیم. اسباب روزمره ظاهری را کار راه انداز می‌دانیم و به آن‌ها دلگرمیم.

برای رفع گرسنگی غذا هست، برای رفع خستگی خواب هست و پول و حقوق و درآمد برای تأمین نیازهای زندگی؛ دیگر سوزش و دردی از ناحیه نیازها حس نمی‌کنیم، مگر وقتی که یکی از اسباب ظاهری از کار بیافتد و اوضاع غیرعادی شود.

به هر حال یکی از علل و اسباب اضطرار به ولی خدا، نیازها و احتیاجات دنیاست. البته اشکالی هم ندارد که برای همین امور در خانه او برویم. در روایات هم آمده‌است: همه چیز حتی نمک طعام و بند کفش را هم از ما بخواهید. بلکه به این بهانه‌ها در خانه‌شان برویم تا کم‌کم طالب خودشان شویم.

برادران یوسف هم وقتی در خانه یوسف رفتند تنها از یوسف خواستند که پیمانه‌شان را پر کند، حضرت یوسف هم آن‌ها را رد نکرد.

سوره فاطر آیه ۱۵

ای مردم، شما به خدا نیازمندید و خداست که بی نیاز و ستوده است.

حال اگر کسی فهمید که همه این نیازهای مادی و معنوی برای این است که مقابل او خاضع شویم و غرور و استکبار را کنار بگذاریم و دردمدانه به دنبال او باشیم، آن وقت مضطرب به حجت خدا که تنها طریق قرب و تنها راه معرفت به اوست هم خواهد شد.

«تنها به واسطه ماست که خدا بندگی [اعبادت] می شود و اگر ما نبودیم خداوند بندگی نمی شد و تنها به واسطه ماست که خداوند شناخته می شود و اگر ما نبودیم خداوند شناخته نمی شد.»

بحارالانوار، ج ۲۶، ص ۲۶۰

همه نیازهایی که خداوند در ما گذاشته است، چه نیازهای مادی و چه معنوی، همه برای همین است که به این نیاز و درد برسیم تا به او مضطرب شویم و سر تسلیم فرود آوریم.

این طور نیست که خداوند در ما نیازهای مادی گذاشته باشد برای اینکه به دنبال دنیا برویم. هدف از همه نیازها رسیدن به خدا و بندگی اوست. خدا عالم و آدم را برای همین هدف و مناسب با آنان خلق کرده است.

هیچ وقت درون ما دو دسته نیاز نگذاشته و به دو هدف و مقصد نکشانده که مثلاً نیازهای مادی ما را به دنیا سوق دهد و با رسیدن به آنها و تأمین این نیازها لذت‌های نفسانی و مادی ببریم و با تأمین نیازهای معنوی و ارضای آنها به لذت‌های معنوی برسیم. همه نیازها برای این است که نیاز اصلی خودمان به خدا را حس کنیم و به او مضطرب شویم.

کسانی هستند که کارهایشان را به عشق خدا و اهل‌بیت علیهم السلام انجام می‌دهند و همین که خدا راضی باشد برای آن‌ها کافی است. همین که لبخندی بر لب امام زمان علیه السلام بیاید کافی است. در بند حاجتی نیستند

این طور نیست که حالا چهل شب مسجد جمکران رفته باشد، دیگر توقع دیدن امام زمان علیه السلام را داشته و طلبکار شده باشد و گویی هزینه دیدن حضرت را همین قدر بداند، یا چهار قطره اشک ریخته و نماز شب خوانده، توقع مکاشفه و خواب و نزول ملائکه و مستجاب الدعوه شدن را داشته باشد. خیر اصلاح‌خجالت می‌کشد به رخ بکشد که من چه کار کرده‌ام.

سوره مومنوں آیه ۶۰

هر آنچه از سرمایه‌ها دارند، می‌دهند ولی باز دلشان ترسان است.

اگر کسی درد خدا داشته باشد، درد و اضطرار به حجت خدا را هم خواهد داشت. چون تنها راه رسیدن به خدا اوست.

حدیث اسرار

۸۰

ارزش انتظار

الغيبة نعمانی، ص ۲۰۰
امام صادق علیه السلام فرمود:

اگر کسی که منتظر حضرت است از دنیا برود و حضرت بعد از او قیام کند اجر او همانند اجر کسی است که زمان او را در کرده، پس بکوشید و منتظر باشید، گوارا باد بر شما ای یاران مورد لطف خدا.

انتظار، محبوب‌ترین اعمال

بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۲
مردی از امام علی علیه السلام سئوال کرد: محبوب‌ترین اعمال پیش خدا کدام است؟
امام علیه السلام فرمود: انتظار فرج.

انتظار، بزرگ‌ترین گشایش

بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۲
امام سجاد علیه السلام فرمود: انتظار فرج از بزرگ‌ترین گشایش هاست.

انتظار، برترین عمل شیعه

منتخب الأثر، ص ۲۲۳
امام جواد علیه السلام فرمود: با ارزش‌ترین اعمال شیعیان ما انتظار فرج است.

انتظار، بهترین عمل

بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۲
امام هشتم علیه السلام به نقل از پدران بزرگ‌گوارش از رسول خدا علیه السلام فرمود: برترین اعمال امت من انتظار فرج از خدای عزوجل می‌باشد.

انتظار، یک عبادت

بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۲
رسول خدا علیه السلام فرمود:
... انتظار فرج عبادت است.

انتظار، بهترین عبادت‌ها

بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۵
رسول خدا علیه السلام فرمود: برترین عبادت انتظار فرج است.

خیلی تردید

خیلی دور

● مليحه طاهری

می شود از کسی نوشت که هنوز هم وقت خواندن مناجات هایش
اشک های دانه دانه اش حس می شود؟
می توان از کسی نوشت که صدای سوزناک آه کشیدن ش در هر سطرب از
مناجات که می خوانی، هنوز هم قابل شنیدن است؟
او را باید فقط با خودش شناخت، که کسی را توان بیان ویژگی های او
نیست:

"خدایا از تو می خواهم که طبع ما را آنقدر بلند کنی که در برابر هیچ چیز
جز خدا تسلیم نشویم، دنیا مارانفرید، خودخواهی مارا کور نکند.
سیاهی گناه و فساد و تهمت و دروغ و غیبت، قلب های ما را تیره و تار
نماید. خدایا! به ما آنقدر ظرفیت ده که در برابر پیروزی ها سرمست و
مغروف نشویم. خدایا به من آنقدر توان ده که کوچکی و بیچارگی خویش
را فراموش نکنم و در برابر عظمت تو خود رانبینم."

به راستی که از او نوشتند کار من نیست، اصلاً تو جای من، مگر می شود
از کسی نوشت که خودش را نوری در ظلمت فراگیر قسمتی از تاریخ
می دانست و خواسته اش از خدا این بود که چون شمع باشد، بسوذ و
تمام جهان اطرافش را روشن کند تا برای حق گرایان مصدقی از
حقیقت باشد.

"من ممکن است نتوانم تاریکی را زین ببرم، اما همین روشنایی
کوچک، فرق ظلمت و نور، حق و باطل را نشان می دهد، کسی که به
دبیال نور است، نور هر چقدر هم کوچک در قلب او بزرگ خواهد بود." لحظه ای را تصور کن که من و تو هم شمعی شده باشیم برای روشن
کردن راه حقیقت و چه لذتی خواهد.

تو جای من، بیا و بنویس از کسی که در او جمروحیت برای بدن
جمروحش هنرمندانه می نویسد و تا آخرین لحظات زندگی اش مصراوه
پای زندگی ایستاده است، و خودش را سخت مسئول زندگی می داند. از
زبان خودش بخوان که قلم من را توان نوشتند از او نیست.
«ای پای عزیزم، ای آنکه همه عمر وزن مرا تحمل کرده ای، و مرا از کوهها
و بیابانها و راههای دور گذرانده ای، ای پای چابک و توان، که در همه
مسابقات مرا پیروز کرده ای، اکنون که ساعت آخر حیات من است از تو
می خواهم که با جراحت و درد مدارا کنی، مثل همیشه چابک و توانا
باشی، و مرادر صحنه نبرد ذلیل و خوار نکنی... و براستی که پای من، مرا
لنگ نگذاشت، و هر چه خواستم و اراده کردم به سهولت انجام داد...»

با خودم فکر می کنم که آیا من هم در لحظه مرگ می توانم
چنین تقاضایی از پاهایم داشته باشم؟... آیا من او را به هر راهی
نکشانده ام؟ آیا پاهایم مرا یاری خواهند کرد؟ و یا اینکه
بی جان و بی رمق از من آزاد خواهند شد؟

او برای من همیشه هدفی دست یافتندی و دوست داشتنی بوده
است... با او می توان کسی را دید که مردانه میان زندگی می ایستاد
و سر سختانه از صخره های تیز بلایای زندگی بالا می رود و از
سختی های راه هراسی به دل راه نمی دهد هیچ، بلکه مسئولیت
تمام آنها را به عهده می گیرد..

«من مسئولیت تمام دارم که در مقابل شداید و بلایا بایستم، تمام
ناراحتی ها را تحمل کنم، رنج ها را بپذیرم، چون شمع بسوذ و
راه را برای دیگران روشن کنم، به مردگان روح بددم. تشنگان
حق و حقیقت را سیراب کنم، ای خدای بزرگ، من این
مسئولیت تاریخی را در مقابل توبه گرده گرفته ام و تنها تو بی
که ناظر اعمال منی و فقط تویی که به او پناه می جویم و
تقاضای کمک می کنم».

بعضی آدم ها شبیه ستاره های مانند.

ستاره هایی که می شود راه را با آنها پیدا کرد.

ستاره ها هر چند گاهی خیلی دور به نظر می رسند
اما به غایت نزدیک و دست یافتندی اند تنها کافیست
دست تمنابه سمت شان دراز کنیم.

قلم را در دست می گیرم و روی صفحه سپید دفتر می گذارم،
هیچ چیز به ذهنم نمی رسد، اول سطر نامش را می نویسم و
بعد دوباره قلم را ابتدای سطر بعد منتظر می گذارم تا واژه های
یاری برسند. اما هیچ ...

فایده های ندارد، از او نوشتند کار من نیست.
اصلاً تو جای من، می شود از کسی نوشت که مناجات هایش
بوی کمال می دهد؟!

/ واژه‌های منقلب

واژه‌هایی که سوار مرکب دل بودند، روی
برگه‌های کاغذ پیاده شدند، نه اینکه واژه‌ها
لایق شما باشند، نه ... این نویسنده است که
برای عشقی واقعی می‌نویسد.
عاشق شما بودن تلاش می‌خواهد
برای رسیدن، دست و پازدن می‌خواهد
برای کمال.

فصل بجا تابی پروانه‌ها
من امام زمانم!
راهی که می‌روم
طلوع سپیده
یک قدم مانده به صبح
معرفی کتاب
شعر مهدوی

بِرَازْتُونَسْتَ
بِهَامَلَالَازْمَ

زهرا هدایتی

فصل بی تابی

پروانه‌ها

قرار است دست آدمها را بگیرد از کوچه‌های در "من" ماندگی به سوی قله‌های "ماشدن" ببرد. شاید اینکه در دعا یادمان داده اند که بگوییم "انا" و نه "آنی" و بگوییم "ترغب" و نه "ارغب" یعنی، تا "ماشدن" را یاد نگیریم، هبهی "دولت کریمه" را نخواهند داد ... باید رسم "ماشدن" را یاد بگیریم.

به اواخر افتتاح که می‌رسی پای گله و شکایت به ادامه دعاهاست کشیده می‌شود "اللهم انا نشکوا اليک فقدنینا و غیبة ولینا..."

خدایا!

شکایت خود را به سوی تو آورده‌ایم به وسعت تمام ثانیه‌هایی که پیامبرت را نداریم، به وسعت این روزهای تلخ بی‌امام، به وسعت بعض‌های یاران کم‌مان که در چنگال دشمنان زیادمان گرفتار شده‌اند، به وسعت خاکستری این روزهای پرفتنه ... خدا!

خدایا!

شکایت خود را به سوی تو آورده‌ایم ... و اینجا همین جایی است که باید تیر آخرت را بیندازی و شکایت خودت را وصل کنی به وسعت خواسته‌ی "اللهم عجل لولیک الفرج".

خدایا در این روزهایی که دست جهان بوی خون گرفته، همان چیزی که فرشته‌های دیدند و گفتند "ویسفک الدماء .. ، ما هم داریم می‌بینیم، و تمام وجودمان و خواسته‌مان کسی است که برسد، همان کسی که با نیم نگاهی به او و پدرانش خطاب به فرشته‌ها گفتی: انى اعلم ما لا تعلمون ... برسان پدر آسمان را، پدر زمین را، بچه هایش این جا چشم انتظارند

"اللهم عجل لولیک الفرج"

فصل گشودن سفره دل رسیده است، فصل وصله زدن دست‌ها به چادر آسمان، فصل پیوند بعض چشم‌های ابرها، فصل بی‌تابی پروانه‌ها، پروانه‌هایی که این روزها چون دل‌هایشان صاف‌تر می‌شود بیشتر عطش عاشقی به وجودشان غلبه می‌کند...

این شب‌ها وقتی به سفره عاشقی دست می‌بری و دعای افتتاحش را از میان دهها دعا و مناجات رنگین و دلچسب انتخاب می‌کنی، حال تو منتظرانه‌تر می‌شود ...

شروع می‌کنی عاشقی را با قدم گذاشتن در این دعا، می‌روی و می‌خوانی و می‌نوشی جرعه جرعه آن را تا غرق می‌شوی در انتهای افتتاح ...

بند به بند آن آرزوهای بزرگت را رج می‌زنی، می‌خوانی از "القائم المؤمل و العدل المنتظر ..." از قیام کننده‌ای که آرزوی سبز توست، از عدالت گسترشی که منتظرانه چشم به راهش دوخته‌ای ... آن زمان که لابه لای دعا توقف می‌کنی در "اللهم انا نرغب اليک فی دولة کریمة تعز بہ الاسلام و اهله ..." ... منتظر صاحب دولت کریمه‌ای، دولتی که با آدمهایی برپا شده که هدف خدا برای خلق است ...

یادت می‌آید درباره آن روز که خدا انسان را آفرید، فرشته‌ها پر از سوال شدند که چرا انسان؟ انسانی که بساط خون و خونریزی را روی پاکی خاک مهیا می‌کند؟

و خدا نگاهش را دوخت به چهارده نفر و فرمود: "انی اعلم ما لا تعلمون" که پس از آن نه فقط فرشته‌ها، ما هم هنوز درک نکرده‌ایم و نچشیدیم علم آنروز حق را ...

می‌گذرد ... تو هنوز دلت را جا گذاشته‌ای جایی از این دعا ... "اللهم انا نرغب اليک فی دولة کریمه ..."، کدام دولت؟ "تعز بہ الاسلام و اهله و تذل به النفاق و اهله" از یک منجی صحبت به میان میاوری که قرار است بباید و اسلام را در چشم زمینیان عزیز کند، این امام فراتر از امامی است که هر لحظه ناجی دل برخی می‌شود برای حاجت‌های شخصی، اثر این امام قرار است، به وسعت افلاکیان باشد، قرار است صدای اسلام را به گوش دانه دانه آدمهای دنیا برساند، از غرب تا شرق، از شمال تا جنوب، هر جانمی از انسان است ...

من امام زمان!

زینب عشقی

قدم دوم

و قدم دوم، این که ببینیم کسی که از موعود دلها صحبت می‌کند، چگونه آدمیست؟ آیا اخلاق اسلامی را رعایت می‌کند؟ دنبال پول و شهرت و مرید است؟ توصیه‌هایش مادی است یا معنوی؟ چقدر بار از روی دوش مردم بر می‌دارد؟ از صبح تا شب آیا دروغ می‌گوید؟ می‌خواهد غربت پدرش را کم کند یا پایش را روی شانه امام زمان علیه السلام گذاشته و دغل بازی‌هایش را با نام حضرت، مقدس جلوه می‌دهد؟

ساده‌شدن؟! اول کسب علم و دانش و سپس محک زدن بانور عقل!

پی‌نوشت: این نوشه حرف دلی بود از کلیپی که به تازگی از یکی از مدعیان دروغین مهدویت در شبکه‌های اجتماعی پخش شده بود و عده‌ای از روی ندانی اسیر او شده‌اند.

همان پدری که از صبح تا غروب حالش را نمی‌پرسیم، شب‌ها هم که خوابیم، شاید فقط جمعه‌های داشت باشیم.

خیلی‌ها در این آقرا دارند، می‌خواهند مردم را با او آشنا کنند تا کمی از غربتش کم شود، تا مردم دیگر احساس تنها‌یی و افسردگی نکنند، که بدانند پدری دارند که مثل کوه محکم است، آن‌ها وقتی می‌بینند مردم برای حل مشکلات و برآورده شدن حاجاتشان، به همه رو می‌اندازند، حتی پیش‌رمال و فال‌گیر هم می‌روند و اماز امام عصرشان غافلند، دلشان می‌گیرد.

این وسط خیلی‌ها هم از نام بلند حضرت، دکان و دستگاهی برای خودشان باز کرده‌اند تا بتوانند از آب، کره بگیرند؛ در این روزگاری که مردم شهوت دیده شدن دارند، مراد و مرید بازی راه می‌اندازند، خودشان را یک سرو گردان از بقیه بالاتر توهمندی کنند و خلاصه کلاه گشادی سر مردم می‌گذارند، البته سر مردم ساده‌دل!

اما نشان شان چیست؟ واقعاً اگر کسی در این دوران دم از امام زمان علیه السلام زده، بر حق است و یا چاهی عمیق بر سر راه ما گذارد است؟ بایستیم و به حرفهایش گوش دل بسپاریم و یا از کنارش رد بشویم؟

قدم اول

مطمئناً قدم اول برای این که کلاه سرمان نرود، فرآگیری علوم اسلامی به خصوص اعتقادات است، مطالعه در سیره زندگی معمصومین، رجوع به قرآن و تفاسیر آن، خواندن نهج البلاغه که کلام شیوای مولا است.

مسلمان‌اگر کسی مطالعه و آموزش مذهبی قوی داشته باشد، می‌داند که: از فرازهای مهم توقيع امام عصر علیه السلام، خطاب به جناب علی بن محمد سمری، چهارمین و آخرین نائب خاصش، مساله خبردادن از ظهور مدعیان دروغین است. حضرت چنین می‌فرمایند:

"وبه زودی برای شیعیانم کسانی ظاهر خواهند شد که ادعای مشاهده مرا خواهند نمود، آگاه باشید هر کس قبل از خروج سفیانی و صیحه آسمانی چنین ادعایی بنماید، مسلمان دروغگو و افترازنده است." اگر فرد این موضوع را بداند، مدارک و شواهد آن را بررسی کرده باشد، هیچ‌گاه سرش کلاه نمی‌رود.

روزگار غریب آخرالزمان است، ماهمه نوع آدمی داریم، خیلی‌ها با مذهب کاری ندارند و سکه روی سکه می‌گذارند و همه فکر و ذکرشنان، خرید لکسوس ۲۰۱۷ و ورزش آخر یک سیب گاز زده است و این که شاسی بلندشان را بلندتر کنند، اصلاحه جایش تانک بخربند!

بعضی‌ها به کسی کاری ندارند، دنیارآب ببرد، آنها را خواب برده، همین که صبح سرکار برونده و غروب روی مبل تا آخر شب جلوی تلویزیون لم بدنهند و یا همین که قورمه سبزی‌شان را بار بگذارند و با خاله خانم باجی‌ها غیبت این و آن را کنند که فلانی چه خریده و کدام سفر رفته، برایشان کافیست.

خیلی‌ها بال بال می‌زنند برای بچه‌های بی‌سرپرست، برای فرهنگ رو به نابودی این مملکت، برای نشاندن خنده روی لب‌های این مردم، برای آسایش خلق خدا، برای خدمت به مردم و همه آنچه خوبی نام دارد، خدا عزیزان دهد در این ونفسا، آنهم دست تنها...

اما بین این همه آدم خیلی‌ها دردی دارند عجیب، درد غربت پدرشان را، تنها‌یی امام معصومی که یادگار اخرين پیامبر خداست، مردی که به امید عدالت، هزار و اندي سال است که بی‌نشان و بی‌های و هوی، در پس پرده غیبت، دعایمان می‌گذارند تا ناملا مایم روزگار از ما دور شود.

پدری که ما را می‌شناسد، دستش را برای گرفتن دست‌هایمان به سویمان گرفته، اما ما نمی‌بینیم، دست‌مان را در دست هر ناکسی می‌گذاریم، الا او! حواسمان به همه چیز هست، الا او!

إِنَّا عَيْرُ مُهْمَلِينَ لِمُرَاعَاتِكُمْ، وَ لَنَاسِينَ لِذِكْرِكُمْ، وَ لَوْلَا ذَلِكَ لَرَبَّكُمُ الْأَوَّلُ وَ أَضْطَلَمَكُمُ الْأَعْدَاءُ فَاتَّقُوا اللَّهَ جَلَّ جَلَلَهُ^۱

از امام عصر علیه السلام نقل شده که فرمودند: ما در رعایت حال شما کوتاهی نمی‌کنیم و شما را فراموش نمی‌کنیم، اگر جز این بود گرفتاری‌ها بر شما فرود می‌آمد و دشمنان، شما را ریشه کن می‌کردند، پس تقوای خدای بزرگ را پیشه خود سازید.

راهی که می‌رویم...

غیبت امام زمان (عج) | ماهمنیر داستان پور

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعْ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
وَمَا نَزَّلَ مِنَ الْحُقْقَ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمْدُ فَقَسَطْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ
مِنْهُمْ فَاسِقُونَ (حدیده ۱۶)

آیا برای کسانی که ایمان آورده اند هنگام آن نرسیده که دلهایشان به یاد خدا و آن حقیقتی که نازل شده نرم او فروتن [گردد و مانند کسانی نباشند که از پیش بدانها کتاب داده شد و [عمر و انتظار بر آنان به درازا کشید و دلهایشان سخت گردید و بسیاری از آنها فاسق بودند.

جمع اضداد مگر محال نیست؟ چگونه تو غایبی و حاضر؟! می‌دانم که تو هستی، در میان ما و ناظر آنچه بر ما می‌گذرد. من نمی‌بینم و حاضرم.

نکند داستان چیزی بیش از اینها که این و آن می‌گویند باشد/ آقاجان؟ نکند تو حاضری و من غایب؟ و گرنه چگونه تو هستی، من هستم و دیدن توانم؟! چشم‌هایم که جایی نرفته؛ نابینا که نیستم، پس تو حاضری و ظاهر برای اهل تقوا و من غایبم و نابینای حقیقت، که توان دیدن را ندارم.

شاید این کلمات، خود ابتدای بیداری باشد! این ترس از ندیدن همیشگی تو؛ این هراس بر خاسته از وجود، گویا همان ابتدای توبه و بازگشت است که مرا این چنین به تلاطم انداخته! آیا وقت آن نرسیده که دلهایمان در برابر یاد خدا و سخن او، خاشع شود؟ و همانند آن مردمی نباشیم که پیش از ما کتابشان دادند و چون مدتی برآمد دلهایشان سخت شدو بسیاری نافرمان شدند.

آری؛ پروردگار!! حال که روزهای زندگی بشر از شام ظلمانی دوزخ سیاه تر گشته؛ حال که نیازمان به آن مردالهی بیش از هر زمان دیگرست؛ وقت آن رسیده که به سوی تو بازگردیم تا چشم‌هایمان بینا گردد. نوبت آن رسیده تا دریابیم راهی که می‌رویم پایان خوشی ندارد. پس باید به غیبت خویش پایان داده، مقدمات حضور و ظهر را مهیا سازیم.

حال امروز عالم برایم غریب است. و عجیب مرا یاد عربانیانی می‌اندازد که از عذاب برده‌گی و حقارت به فرستاده خدا پناه برده و همراه با موسی بن عمران علیهم السلام به صحرای سینا هجرت کردند. او تنها برای چهل روز به کوه طور رفت تا فرامین خداوندگار رحمان را همراه خویش بیاورد. اما چون بازگشت؛ قومی ناسپاس و در گناه غلطیده را دید که هیچ شbahتی به چهل روز قبلشان نداشتند.

طلوع سپیده

فاطمه بگزاده

۵۰۰ سال، ۱۰۰۰ سال، یا شاید هم بیشتر از این سال‌هایی که گفته شد از عمر زمین می‌گذرد، اما به راستی که خود زمین هم این همه سیاهی را یک جان دیده. ظلم، زور، غارت، تجاوز... تاریکی پنجه کشیده روی گلوی زمین و نفسش را به خس‌انداخته، خس‌خسی که لطافت و آرامش نفس زمین را در زنجیر بی‌عدالتی به حبس کشیده. این خنجرهای بی‌مهری از کجای تاریخ این کره خاکی سر بیرون کشیده که شرم را دفن کرده و حیا را به سیخ بی‌آبرویی کشانده، خنجری که لخت و عریان بدون این که از خود بپرسد چرا؟ کشیده می‌شود روی تن غنچه‌هایی که در انتظار لحظه زیبایی شکفته شدن‌اند، در انتظار لحظه زیبایی نوشدن، نه لحظه‌های سنگین پرپر شدن و چشم بستن.

این حرمله‌ها از کجای تاریخ رشد کردن برای آوار شدن به روی غنچه‌هایی که جز لطافت چیزی نمی‌دانند. این شمرها و یزیده‌ها با آب کدامیں لجن زاری روییده شدند و به علفی هرز تبدیل شدند و هرزی بی‌عاطفگی این علف، نفس زمین را به خس‌انداخته.

اما همیشه تاریکی با دوام نیست، طلوع زیباترین سپیده‌ها از پشت سیاه‌ترین ظلمت‌ها نمایان می‌شود سپیدی که در دل امید جوانه می‌زند، جوانه‌ای که سبز می‌شود و شکوفه‌های عدالت را می‌رویند. عدالتی که بوی خوش برادری می‌دهد و برابری. عدالتی که او با خودش می‌آورد آرامشی است که با آمدن او برای همیشه علف‌های هرز را خواهد خشکاند. او می‌آید و بانگ مسلمانی از مساجد سرتاسر کره خاکی شنیده می‌شود و با آمدنش خواهیم شنید که مهدی آمد و سیاهی‌ها زدوده شد و دیگر نخواهیم دید و شنید که آدمی بی‌هیچ دلیل کشته شد و برای همیشه ظلم و زور و تجاوز با حرمله‌ها و یزیده‌ها و شمرها دفن می‌شوند به امید طلوع سپیده.

داستان کوتاه یک قدم به آمدن صبح باقی است

ماه منیر داستان پور

”

از سر صبح دوربین عکاسی اش را برداشته و راه افتاده بود در شهر. بعد از دو موضوع «عشق» و «زندگی»؛ این بار به قول دوستانش زده بود در کار تصاویر مذهبی و می خواست به پیشنهاد استادش از «آثار غیبت امام زمان عجیل اللہ تعالیٰ فوجہ المحتسب» در زندگی انسان‌ها عکس بگیرد.

خیلی آدم مذهبی و جانماز آبکشی نبود. از خدا آنقدر می‌دانست که روزی هفده رکعت نماز به جا بیاورد و اگر معده درب و داغانش اجازه دهد؛ یک ماهی از سال را روزه داری کند. خودش که فکر می‌کرد در جمع دوستانش با همین میزان عبادت هم یک پا خواهر ترزاست. کم هم برای همین نماز آخر وقت و روزه‌ای که گرفتن و نگرفتنش پنجاه پنجاه بود؛ طعنه و کنایه از آنها نشنیده بود که فلانی عقب مانده است و چنین و چنان. اما هر چه بود، دلش به ترک همان عبادات مختصر رضایت نمی‌داد. شاید چون به قول پدر، «خمیرمایه اش درست بود».

دوربینش را برداشته بود و در شهر می‌گشت که ببیند چه بر سر مردمی آمده که از امام خود بی خبرند. اول از بالای شهر و مناطق اعیان نشین شروع کرد. از جایی که ماشین زیر پایشان تقریباً اندازه خانه پدری اش قدر و قیمت داشت. از خانه‌های هزار متری و باغ‌های بی سر و تهمش. از برج‌های چندین طبقه و قیمت‌های سر به فلک کشیده اش. رمضان بود و در محله آنها همه روزه دار؛ اما در این نقطه از شه، گویا خیلی‌ها تقویم قمری را کنار گذاشته و به روزشمار می‌لادی عمر می‌گذرانند. عکس‌هایشان هم به مقتضای حال یا گیسوی افسانه و روسری‌های افتاده در اتومبیل پود؛ یا یک دست جام باده و یک دست زلف یار. صرفًاً مرحمت فرموده و جام باده را با مختصه افسره پر تقال عوض نموده بودند که خیلی هم آژان عصابی کن نباشد.

مرکز شهر هم که علم بود و دانش و دانشجو. جوانان در پی تحصیلی که اول از همه یاد می‌گرفتند باید روشنفکر باشی تا دنیا قبولت کند؛ اما کمتر کسی بین این خیل عظیم یادش بود امیر المؤمنین علیه السلام نه تنها دنبال جلب رضایت دنیا نبوده که سه طلاقه اش هم کرده بود.

اما جنوب شهر...

نشست جلوی پای یک دخترک گل فروش و نگاهی به لبهای ترک برداشته اش انداخت. پرسید تو می‌دانی امام زمان علیه السلام کیست؟ اشک دوید در چشم‌هایش؛ گفت کسی است که اگر بیاید دین برادرم را پرداخت کرده و از زندان آزادش می‌کند. کسی است که اگر بیاید بیماری مادرم را شفا می‌دهد. کسی است که اگر بیاید مرا به مدرسه می‌فرستد. کسی است که اگر بیاید

زوز تمام شده بود و دوربینش پر شده بود از عکس‌های این و آن. پر شده بود از آثار تقوا و بی‌تقوا. پر شده بود از تصویر دختران و پسرانی که دنبال تعهد نبودند؛ دلشان آزادی به سبک و سیاق خودشان می‌خواست. پر شده بود از دست‌های آلوده به قمار و رشوه و گران فروشی. دوربینش پر شده بود از کاخ‌های بنا شده در کنار کوخ‌های فرومیخته. عکس‌ها یکی در میان حسرت بود و فقر، و ایمانی که دنیا جلوی دیدگانش تاریک شده بود تا اینکه اذان مسجد طنین انداز شد؛ لبخند زد و فهمید در اوج ظلمت تنها یک قدم به صبح باقی است.

۱۵۰

”

در مقدمه کتاب می خوانیم...

هنگامی که برنامه های پیامبران آسمانی از آدم تا خاتم، به عنوان پاک ترین انسان ها که در سراسر عمر جز درستی، راستی و خیرخواهی چیزی از آنان مشاهده نشده را بررسی می کنیم، در می باییم که دعوت به تزکیه نفس، تحصیل اخلاق الهی و تشویق به خداگونه شدن پس از دعوت به توحید، در سرخط این برنامه ها و جزو اصلی ترین آموزه های آنان قرار دارد. و در حقیقت توجه به این حقایق معنوی گوهر بی مانند ادیان الهی است.

در دین مبین اسلام بهار تزکیه نفس «ماه مبارک رمضان» است. ماه رمضان، فرصت کسب همه خوبی ها است. در این ماه می توان قله های رفیع معنویت، کمال و تقوار افتح نمود. روزه دار، دستاوردهای عظیمی را از این ماه به دست آورده و به نورانیت روحی رسیده و خود را از رذایل پاک ساخته و از گناهان پرهیز نموده است ...

و ...

شب های انتظار رمضان...

امام علی علیه السلام فرموده اند:

الْفُرْصَةُ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ فَأَنْتَهُ زُوافِرَ الصَّيْرِ
حضرت فرصت ها را به ابر تشبیه می کند. ابر منشأ باران است و باران مایه حیات زمین. فرمود: فرصت های خود را مغتنم شمارید. به راستی این فرصت های خوب بسان ابرهایی است که باران رحمت را بر دل های مانازل می کند و به آنها حیات می بخشد. یکی از این فرصت ها ماه مبارک رمضان است؛ ماهی که از اولین شب آن درهای آسمان گشوده می شود و تا آخرین شب بسته نخواهد شد.

در ماه میهمانی خدا و بهار قرآن قرار داریم و در این ماه بازار مجالس دینی پر رونق است. جان های مومنین برای شنیدن سخنان خداوند تبارک و تعالی و پیامبر گرامی صلوات الله عليه و آله و سلم و جانشینان آن حضرت آماده است و تشنجان معارف بلند اسلامی برای سیراب کردن خود، به دنبال آن هستند.

اهل منبر و اهل تحقیق و پژوهش برای تهیی و ارائه این معارف نورانی به مستمعین مستعد، به دنبال منابع معتبر هستند تا با غواصی و غور در آن ها بتوانند گوهرهای ناب را صید و آن را به دست مؤمنان برسانند.

کتاب "حدیث انتظار" از مجموعه کتاب های تبلیغ و معارف مهدوی است که توسط مرکز تخصصی مهدویت چاپ شده و به تازگی روانه بازار نشر گردیده است. در این کتاب از ۱۱ مقاله ارزشمند مهدوی و قرآنی مرتبط با ماه مبارک و امام زمان علیه السلام استفاده شده و موضوعاتی مانند "سوره اسراء و موضوع مهدویت"، "شرح فرازهای مهدوی دعای افتتاح"، "شب قدر و قدر انسان"، "اماكن زیارتی منسوب به امام زمان علیه السلام" و ... در آن چاپ شده است.

نکته ویژه این که در انتهای این کتاب مقاله ای با عنوان "اجرای دانش آموزی به مناسبت ماه رمضان" قرار دارد که در آن شعر، داستان، مسابقه و بازی به کار رفته است و برای مربیان و معلمانی که با دانش آموزان مرتبط هستند قابل استفاده است.

چاپ اول این کتاب در بهار ۹۶ به قیمت ده هزار تومان روانه بازار شده است و علاوه مندان می توانند در قم با شماره ۰۲۵۳۷۷۴۹۵۶۵ ۱۲۳ داخلی و در تهران با شماره ۰۲۱۸۸۹۹۸۶۰۰ ۱۱۳ داخلی تماس و جهت تهیی آن اقدام نمایند.

شعر مهلوی

واژه‌های منقلب

مرحومه نجمه زارع

دنیا به دور شهر تو دیوار بسته است
هر جمیع راه سمت تو انگار بسته است

کی عید می‌رسد که تکانی دهم به خویش؟
هر گوشه از اتاق دلم تار بسته است

شب‌ها به دور شمع کسی چرخ می‌خورد
پروانه‌ای که دل به دلِ یار بسته است

از تو همیشه حرف زدن کار مشکلی است
در می‌زنیم و خانه‌ی گفتار بسته است

باید به دست شعر نمی‌دادم عشق را
حتی زبان ساده‌ی اشعار بسته است

وقتی غروب جمیع رسد، بی تو، آفتاب
انگار بر گلوی خودش دار بسته است

می‌ترسم آخرش تونیایی و پُر کند
در شهر شاعری ز جهان، بار بسته است*

*فاتحه‌ای بخوانیم

یوسف رحیمی

از زلف پریشان تو دارم گله چندان
از زلف پریشان تو از زلف پریشان

زلفت گره اندخته در کار دلم سخت
ای دوست مرا از سر خود وامکن آسان

پنهان نکند راز مرا پرده‌ی اشکم
عمریست که دل باخته‌ام، از تو چه پنهان

از عشق تو در آتشم، از آتش عشقت
حیرانم و حیرانم و حیرانم و حیران

یک شهر شود در پی‌ات آواره‌ی صحراء
کافیست که من سربگذارم به بیابان

هر لاله گرفته‌ست قنوت آمدنت را
این خاک ندیده‌ست به خود بعد تو باران

بازآی که در مقدم تو جان بفشانم
من زنده از آنم که به عشق تو دهم جان

بِرَحْيَنِيم
بِرَحْيَنِيم

بِيَاكِمْ با هم مر / كُولِمْ بار، بِرَحْيَنِيم
بِه عزْم بُوسه به دستَنْه يار، بِرَحْيَنِيم
بِه پاسِر حرفت خورُشید با اَل حملوات

بِمْ رَنْظَارَع طَلَوع

| شرح دعای افتتاح
| مجموعه پوستر به انتظار بر می خیزیم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتَحُ
الشَّدَّا بِحَمْدِكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدُ الصَّوَابِ بِمَنْكَ
وَلَقَنْتُ لَكَ لِرَحْمَمِ الرَّحْمَمِينَ
فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ الرَّحْمَمِ وَلَا شَدَّمَ
الْمُعَاقِبَيْنَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقَمَ وَأَعْظَمَ
الْمُتَجَبِّرِيْنَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَا وَالْعَظَمَةِ

در دعا... شیف افتتاح

رحمت خدا

نشر صلوات بر پیامبر اکرم ﷺ و خاندان پاکش از جانب خدای متعال و فرشتگان الهی، مطلبی است که قرآن کریم به آن تصریح کرده و مسلمانان را نیز به آن دستور داده است. در معنی صلوات، از امام صادق علیه السلام روایت شده است: «صلوات از جانب خدای متعال، رحمت، از جانب فرشتگان، مایه رشد و پاکی و از جانب مردم، دعا است».^۱

هدف اصلی

قلمرو و گستره حکومت امام مهدی علیه السلام تمام کرده زمین است و نه بخشی از آن. دین از سیاست جداییست.

امام مهدی علیه السلام به عنوان مؤمن ترین و صالح ترین انسان ها، قرار است حکومتی جهانی در چارچوب دین برپا کند و این، وعده قرآن است و ما نیز همین را از خدا درخواست می کنیم.

نقشه قوت حکومت امام عصر علیه السلام این است که در آن حکومت، دین حق - که مورد رضایت خدای متعال قرار گرفته - در جامعه استقرار می یابد و از سوی هیچ کس، مورد معارضه و تهدید واقع نمی شود.

در جامعه توحیدی و مهدوی، مؤمنان صالح باید در امنیت باشند و هیچ گونه ترس و دلهره ای دامن گیرشان نشود. هدف اصلی از حکومت عدل مهدوی، رسیدن به بندگی محض خدای مهربان و دوری از هر گونه شرک است.

۱. سوره احزاب، آیه ۵۶: إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يَصْلُوُنَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَمْنُوا صَلَوةً عَلَيْهِ وَ سَلَّمُوا تَسْلِيمًا. افرُون بر روایاتی که بیان کننده کیفیت صلوات هستند و در منابع شیعی و سنی وارد شده اند.

۲. معانی الأخبار، باب معنی الصلاة من الله عز و جل، ح ۱، ص ۳۶۸: «عَنْ ابْنِ أَبِي حِمْزَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ سَأَلَتْ أُبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ قُولِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ إِنَّ اللَّهَ وَ مَلَائِكَتَهُ يَصْلُوُنَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَمْنُوا صَلَوةً عَلَيْهِ وَ سَلَّمُوا تَسْلِيمًا فَقَالَ الصَّلَوةُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ رَحْمَةً وَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ تَرْكِيَةً وَ مِنَ النَّاسِ دُغَاءً».

۳. رک: الدر المنثور، ج ۴، ص ۳۷۱، ذیل آیه ۷۵ سوره حج: «آخى بينه عمر و بين آبی بکر... ثم دعا عبد الرحمن بن عوف... و آخى بينه وبين عثمان... دخل طلحه والزبیر... ثم آخى بينهما».

۴. بحار الأنوار، ج ۵۲، باب سیره و اخلاقه، ح ۹۱، ص ۳۴۱: «... فَيَضْبِطُ بِمَكَّةَ فَيَذْمُو النَّاسَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ وَ سُنْنَةَ نَبِيِّهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ مَلَائِكَتِهِ فَيَذْلِكُ فَيَذْمُو النَّاسَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ وَ سُنْنَةَ نَبِيِّهِ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامِ وَ الْوَلِيَّةِ لِعَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ الْبَرَاءَةُ مِنْ عَلَوْمٍ».

برادر

بر اساس روایات، پیامبر خدا علیه السلام بین هر دو نفر از اصحاب خود، برادری ایجاد کرد^۲ و بین خود و حضرت علی علیه السلام نیز صیغه برادری جاری نمود. پس معلوم می شود که در میان اصحاب، حضرت علی علیه السلام شبیه ترین فرد به رسول الله علیه السلام بوده است.

نمره اعتقاد به ظهور

کسی که اعتقاد به ظهور امام زمان علیه السلام دارد، یاس و نامیدی برایش بی معنی است. کسی که منتظر و پیرو امام مهدی است، از مسیر عدالت خارج نمی شود.

دعوت به قرآن کریم

بر اساس روایات، امام زمان علیه السلام پیش از بیعت یاران ویژه خود - که سیصد و سیزده نفر هستند - در جمع آنها سخنرانی، و آن هارا به کتاب خدادعوت می کند. در حدیثی از امام باقر علیه السلام آمده است: «امام مهدی همراه لشکریان خویش از شهرهای گوناگون عبور می کند و نخستین کاری که انجام می دهد، دعوت مردم به کتاب خدا، قرآن مجید است».^۳

از این رو، وقتی برای وجود مبارک آن حضرت دست به دعا بر می داریم که «خدایا اوراد دعوت کننده به کتابت قرار بد» مراد این است که امام مهدی علیه السلام با ظهور و آغاز انقلاب جهانی، مردم را به قرآن کریم دعوت کند.

بر پا نموده دین خدا

لقب «قائم» برای تمام امامان معصوم استفاده می شود؛ ولی وقتی به صورت مطلق به کار رود، منظور، امام دوازدهم حضرت مهدی موعود علیه السلام است که در چارچوب حق محض و برای برپا داشتن دین الهی قیام می کند و زمین را پراز عدل و داد می نماید.

پاک ترین حکومت‌ها

یکی از عوامل ضعف و ناتوانی در اداره امور، عدم سلطان و چیره نبودن بر مسائل گوناگون است. وقتی امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ از جانب خدای متعال سیطره‌ای همه جانبه بر امور داشته باشد، کسی توان تخلف نخواهد داشت. به همین دلیل، حکومت ایشان، پاک‌ترین حکومت‌ها است.

ارزش‌های الرس

نشانه دولت کریمه‌الهی این است که در آن، راه مؤمنان برای فراخواندن دیگران به اطاعت از خدا باز باشد.
اهمیت دولت و حکومت مهدوی، هم به کرامت و آقایی دنیا می‌رسند و هم به کرامت و آقایی آخرت.
در دوره غیبت نباید نسبت به بربایی حکومت عدل الهی بی‌تفاوت بود؛ بلکه باید رغبت و اشتیاق خود را نسبت به آن ابراز کرد.
عزت‌نهادن به اسلام و مسلمانان و اظهار تنفس از نفاق و طلب خواری منافقان در راستای ارزش‌های الهی است.

خواهان‌عزت

اگر خواهان عزت و سربلندی در حکومت مهدوی هستیم، باید از نفاق و دور وی به دور باشیم.

در هم زمان‌ها

هر چند وقتی امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ ظهر کند، اختلافات و چند دستگی‌های برهنگانی از ظهرور آن حضرت از بین می‌رود، ولی با توجه به اینکه در این بخش از دعا از واژه «به» استفاده شده و نه «بظهوه»^۵ شاید بتوان چنین استفاده کرد که در دوره غیبت نیز امکان آن وجود دارد که به سبب و به وسیله امام عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ بسیاری از گرفتاری‌های جامعه شیعه از بین بروند.

مرور منابع مهدویت این نکته را روشن می‌سازد که یکی از رخدادهایی که در پی بربایی حکومت جهانی امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ تحقق می‌یابد، آشکاری و اظهار کامل دین و آیین اسلام است. این مطلب در این بخش از دعای شریف افتتاح نیز در قالب درخواست از درگاه الهی مورد توجه قرار گرفته است.

به شیوه پیاپیر

در چگونگی اظهار دین و سنت رسول خدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به دست امام دوازدهم از روایات چنین به دست می‌آید که آن حضرت به روش پیغمبر اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بازشته‌ها و پلیدی‌ها مبارزه می‌کند و در نهایت اسلام ناب را پایدار می‌کند.

دولت کریم

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغُبُ إِلَيْكَ فِي دُولَةٍ كَرِيمَةٍ
دولت کریمہ یعنی دولتی ارزشمندو پسندیده که توانایی تأمین منفعت‌های دنیا و آخرت انسان را دارد^۶ با مرور آیات قرآن کریم و روایات، ویژگی‌های متعددی را می‌توان برای دولت کریمہ به دست آورد. در این فراز از دعای شریف افتتاح، دو ویژگی مورد توجه قرار گرفته است:
(الف) اسلام و مسلمانان به وسیله آن عزیز می‌شوند؛
(ب) نفاق و منافقان به وسیله آن خوار و ذلیل می‌شوند.
(تُعَزِّزُهَا الْإِسْلَامُ وَ أَهْلُهُ وَ تُذَلِّلُهَا النَّفَاقُ وَ أَهْلُهُ)

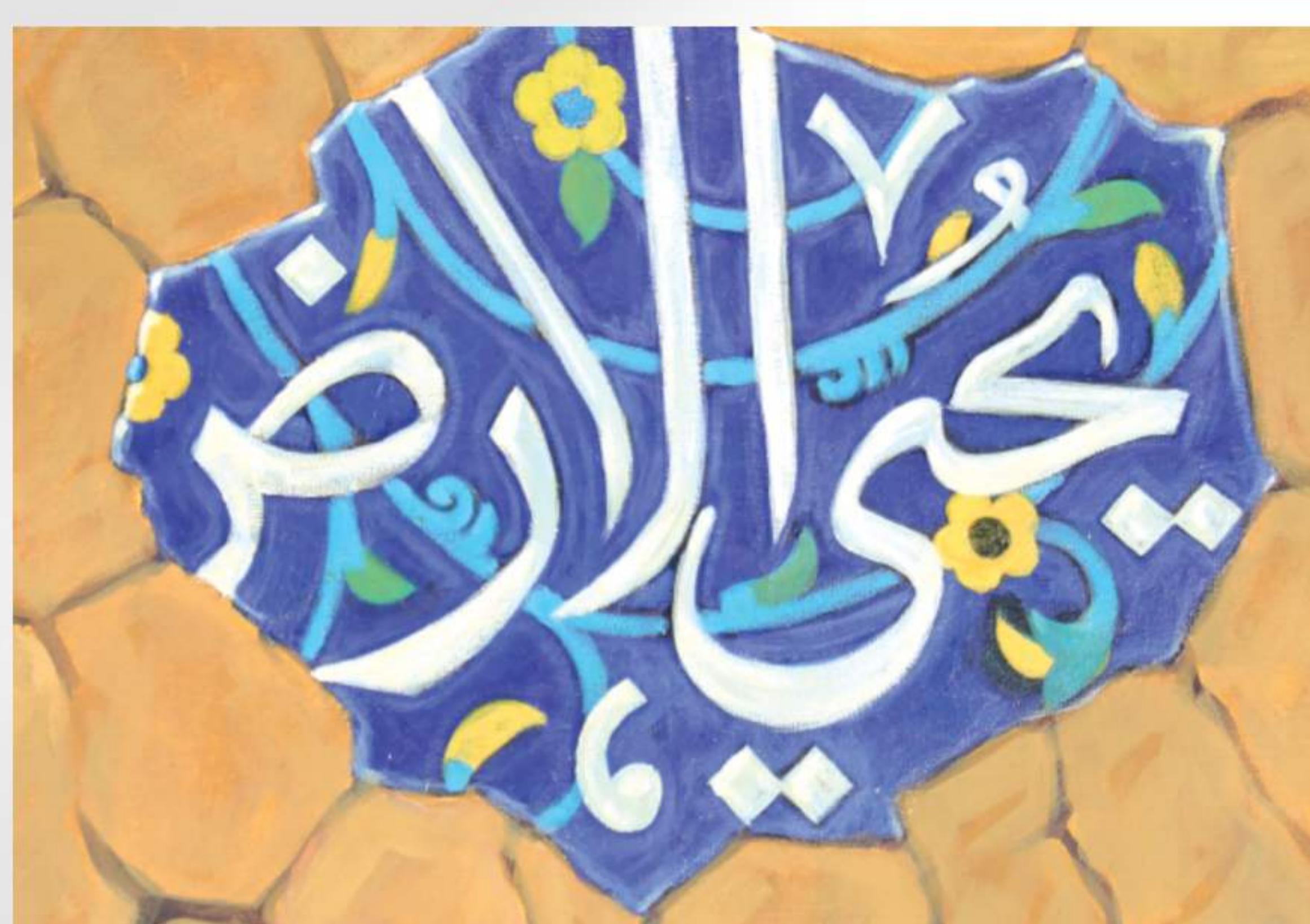
۵. مجمع البحرين، ج ۶، ص ۱۵۲: «کرم:...أی حسن مرضی فی جنسه، و قیل: کثیر النفع لاشتماله علی اصول العلوم المهمة فی المعاش و المعاد. و الکریم: صفة لکل ما یرضی و یحمد و منه وجہ کریم ای مرضی فی حسنہ و بھائے».
۶. «اللَّهُمَّ الْمُمْرِی... وَ اشْعَبْ بِهِ... وَ ارْتَقِ بِهِ... وَ كَثُرْ بِهِ... وَ أَعْزِرْ بِهِ...»

به انتظار امام

مجموعه پوستر مهدوی «به انتظار بر می خیزیم» تهیه شده توسط بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود عَلَيْهِ السَّلَامُ با زبان تصویر به بیان ویژگی های انتظار و منتظران از منظر احادیث و روایات، و بیانات بزرگان می پردازد.

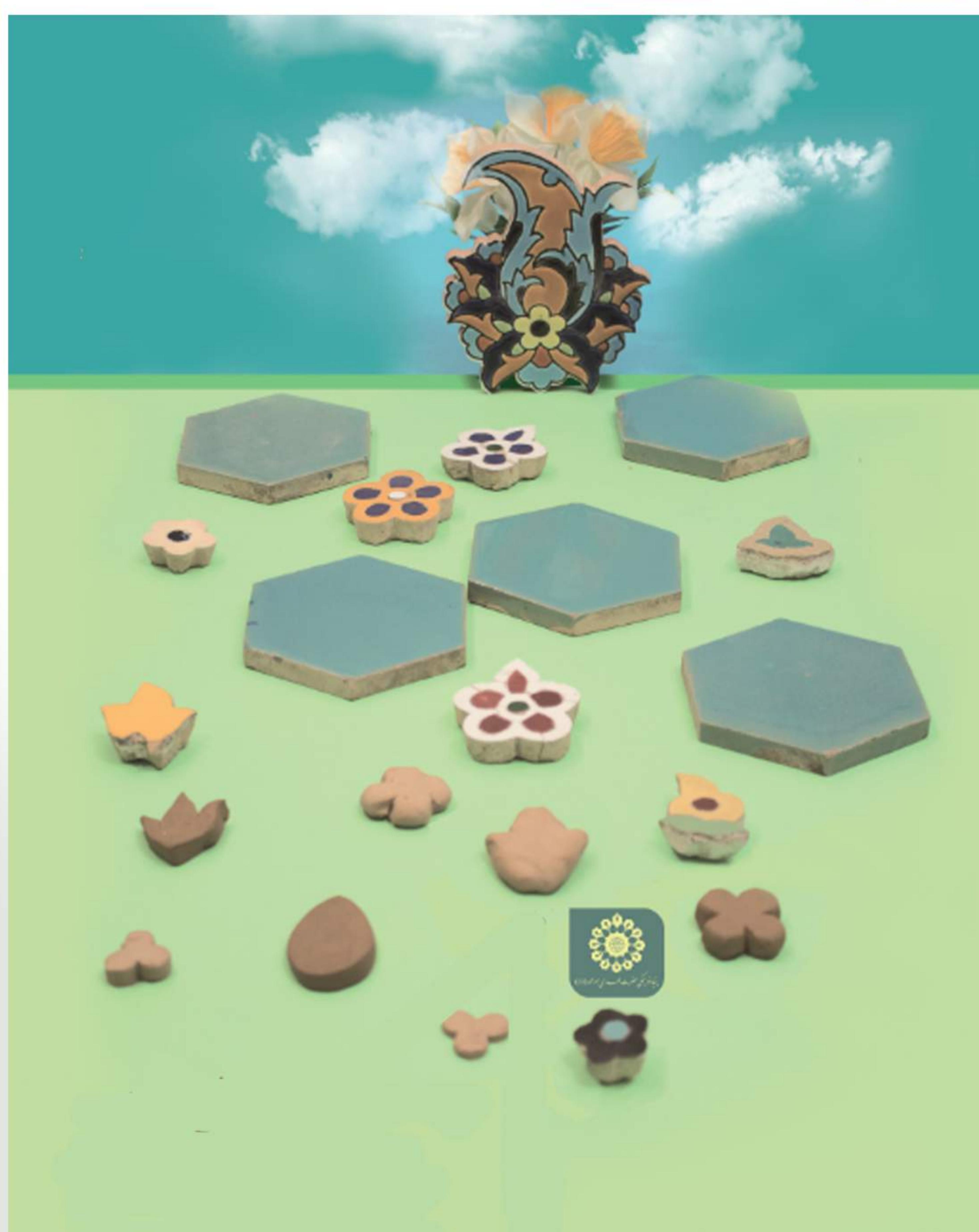

خداوند زمین را به وسیله حضرت زنده می کند، بعد از آنکه مرده باشد و منظور از مردن زمین، کفر اهل آن است.
تفسیر نمونه، جلد ۲۳، ص ۳۴۲.

انتظار امام زمان یعنی انتظار احیای اهل زمین

کسی که در انتظار آن مصلح بزرگ است، باید در خود زمینه های صلاح را آماده سازد و کاری کند که بتواند برای تحقق صلاح بایستد.

دو روز پیش از زمانی که قدرت قاهره حق، همه قله های فساد و ظلم را از بین خواهد برد و چشمها نداز زندگی پیش را با نور عدالت منور خواهد کرد؛ معنای انتظار دوران امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ این است.

خوشابه حال صبر کنندگان در
غیبت او، خوشابه حال پایداران در
محبتش ...

一三九三
公
一九一
C. G.

10

جانم به فدایت، ای غایب از نظری که
در میان ما حضور داری ...
فرازی از دعای ندبه

A black and white photograph of a person's face, heavily obscured by a large, stylized, white, hand-drawn scribble that looks like a signature or a mark. The scribble covers the left side of the face, from the forehead down to the chin. The background is dark and textured.

الاحتجاج ٢ / ١٥٤

قال السجّاد عليه السلام :

قال المهدی: بخاری
منم هناری من قائم
منم آنکه زمین را از عدالت پر کرداند،
همانکونه که از سمت لبریز شده باشد.

عَزَّزْنِيْكَ عَلَى الْأَنْلَوْجِيْكِي
الْأَنْلَادِيْكِيْكِي

سخن است باید من

کە مەدمۇرابىيىنەم و تۈرانبىيىنەم
و از تۈوصىدا و نېجىۋايسى فىشىنوم

دعا ندبه

The image shows a large, stylized black calligraphic banner. At the top, the name of Allah is written in a flowing, cursive script. Below this, the name 'کمال الدین' is written in a bold, red, serif font. Underneath 'کمال الدین', there is a smaller line of text in red that reads 'صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم'. The background is plain white.

كمال الدين ٢٨٧ / ١

برای دریافت مجموعه پوستر به آدرس زیر مراجعه نمایید.

دريافت پوستر به انتظار برمي خيريم

رمضان، فرودگاه بندگی است!

گاهی مجبورید پیاده راه را طی کنید، گاهی مجبورید از آب بگذرید، از باتلاق بگذرید، یک جا هم می‌رسید به فرودگاهی که هواپیمای مجهزی آماده است تا شما را بی دردسر و با خیال راحت و پس از طی مسیر طولانی به مقصد برساند.

ماه مبارک رمضان، درست شبیه فرودگاه است.
خدای متعال راه را در ماه رمضان هموار کرده است.
این روزهای که شما می‌گیرید، این دعاها، این خشوعها، این ذکرها شما را فرنگ‌ها جلو می‌برد.

نقام معظم رهبری عید فطر ۱۳۸۳

پرسش و پاسخ مهدوی
دعای ظهور در ماه حضور
ماه ترین ماه

نعمت الله حشمتي

ماه تربن ماه....

رسول گرامی خدا ^{تعالیٰ} می فرماید:
هنگامی که خداوند اراده کند نسبت به جمعیتی نیکی نماید
هدیه گران بهایی برای آنها می فرستد. سوال شد ای پیامبر
خدا، چه هدیه‌ای؟
فرمود: میهمان با روزی خویش وارد می‌شود و گناهان
خانواده را با خود می‌برد و بخشوده می‌شوند.^۳

اصل عدم تکلف و رعایت سادگی در پذیرایی

با همه اهمیتی که میهمان و میهمان نوازی دارد، پذیرایی
های پرتکلف و پرزرق و برق از نظر اسلام نه تنها کار خوبی
نیست بلکه رسماً از آن نهی شده است.
اسلام توصیه می کند پذیرایی ها ساده باشد و یک خط
جالب عادلانه درمیان میهمان و میزبان ترسیم کرده است و
آن اینکه میزبان از آن چه دارد مضایقه نکند و میهمان نیز
بیش از آن انتظار نداشته باشد.

امام صادق ^{علیه السلام} فرمود: افراد با ایمان از برادر مومن خود
رو درواسی ندارند و من نمی دانم کدام یک از این دو عجیب
تر است؟

کسی که به هنگام ورود برادر خود او را به تکلف افکند و یا
کسی که شخصاً به سراغ تکلف برای میهمان می‌رود.^۴
سلمان فارسی از پیغمبر گرامی خدا ^{تعالیٰ} چنین نقل می کند که
فرمود: برای میهمان نسبت به آنچه نداریم تکلف نکنیم و
از آنچه موجود است مضایقه ننماییم.^۵
از فرمایش امام صادق ^{علیه السلام} روشی می شود هم تکلف میزبان و
هم انتظار نابجای میهمان هردو از عجایب است.

۱. بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۴۶۰.

۲. همان، ص ۴۵۳.

۳. محدثة البيضاء، ج ۲۳، ص ۲۹، باب ثالث

در ماه بسیار شریف و مبارکی قرارداریم. ماه مبارک رمضان
ماهی که سرور ماهه است و شبیه آن نیست؛ چراکه برای خود
حق و حرمتی دارد.

ماهی که اول آن رحمت، میانه آن آمرزش گناهان و پایان آن
اجابت دعا و آزادی از آتش است.^۱

ماهی که خواب روزه‌دار آن عبادت است، البته اگر زبانش
آلوده به گناه کبیره غیبت نشود^۲

ماهی که پاداش روزه آن را فقط خدا می‌دهد و نه غیر او.
ماهی که بهار فقیران است. آنچه در این ماه بیشتر رسم است
و مومنین سعی می‌کنند در کنار روزه‌داری به آن نیز توجه
کنند افطاری دادن است. این کار سنت حسن‌های است که
سفراش بسیاری به آن شده است. مهمتر از آن نیت خالص
در اطعام دیگران جهت رضای الهی است که ارزش و ثواب آن
را نمایان می‌کند. اینکه انسان نه برای ابراز شرافت در دنیا و
نه شرافت در آخرت، نه برای تقلید و نه اینکه رسم است و
عادت داریم بلکه فقط و فقط برای رضای الهی این کار انجام
شود.

ارزش مهمان نوازی

اسلام اهمیت خاصی برای مهمان نوازی قائل شده و احترام
میهمان به اندازه‌ای است که در اسلام به عنوان یک هدیه
آسمانی تلقی شده است.

۱. کافی، ج ۴، ص ۶۷، ح ۴

۲. ثواب الاعمال، ج ۱، ص ۷۵

وظایف میهمان

همیشه مسئولیت‌ها متقابل است یعنی همان‌گونه که میزبان وظایف مهمی دربرابر میهمان دارد، میهمان نیز وظایف قابل ملاحظه‌ای دارد.

میهمان موظف است آنچه را صاحب‌خانه درمورد منزلش پیشنهاد می‌کند انجام دهد. فی‌المثل هرجا را برای نشستن پیشنهاد می‌کند بپذیرد. امام صادق علیه السلام فرمود: هنگامی که یکی از شما وارد منزلگاه برادر مسلمانش می‌شود هرجا او پیشنهاد می‌کند بنشیند چراکه صاحب منزل به‌وضع منزل خود و آن قسمت‌هایی که نباید آشکار گردد آشناست.^{۱۲}

در جایی که میهمان احساس می‌کند میزبان به خاطر او به زحمت و تکلف خواهد افتاد بهتر است به او گوشزد کند و

حتی شرط کند در صورت عدم تکلف دعوت میزبان را خواهد پذیرفت.

امام رضا علیه السلام فرمود: مردی امیر المؤمنین علیه السلام را دعوت کرد.

حضرت فرمود:

می‌آیم در صورتی که سه کار را بر عهده بگیری. پرسید آن سه کار چیست؟ فرمود: ۱. از خارج منزل چیزی برایم نیاوری. ۲. در منزل چیزی از من پنهان و ذخیره ننمایی. ۳. برخانواده خود تنگ نگیری و سهم و خوارک آنها را کم نکنی. مرد قبول کرد. آن حضرت هم دعوتش را پذیرفت.^{۱۳}

از جمله وظایف دیگر میهمان این است که بدون دعوت جایی نرود. رسول گرامی خدا علیه السلام فرمود: هر که ناخوانده بر سر خوان طعامی رود، رفتن او چون دزدان بود و چون بیرون آید مثل غارت‌کنندگان است.^{۱۴}

همان‌گونه که دزد بدون خبر، بی‌وقت و بی‌حساب به خانه می‌آید و صاحب خانه متعجب و ناراحت می‌شود میهمان ناخوانده هم این‌گونه است و همان‌طور که غارتگر بدون رحم و مردود و ملاحظه دست به غارت می‌زند میهمان ناخوانده نیز این‌گونه است. از این جهت هیچ‌گاه بدون دعوت نباید پا به خانه‌ای گذاشت.

۱۲. همان، ص ۴۵۱

۱۳. همان، ص ۲۴۰

۱۴. شهاب الاخبار، چاپ اوقاف ص ۲۲۴

حقوق میهمان یا وظایف میزبان

گفتم میهمان از نظر اسلام یک هدیه آسمانی است و باید نهایت احترام را درباره او انجام داد تا آنجا که پیامبر خدا علیه السلام فرماید: از حقوق میهمان آن است که او را تا در خانه بدرقه کنی^۶ و در صورتی که به تکلف نیانجامد باید وسایل آسایش و راحتی او را فراهم کرد تا آنجا که در حدیثی از پیامبر گرامی خدا علیه السلام آمده است: یکی از حقوق میهمان این است که خلال دندان او را هم فراهم سازید.

گاهی می‌شود میهمان‌ها افرادی کم رو و خجالتی هستند و به همین دلیل دستور داده شده است که از آنها درباره غذاخوردن سوال نکنید؛ بلکه سفره غذا را آماده سازید اگر مایل بود بخورد.^۷

امام صادق علیه السلام فرمود: هنگامی که برادرت بر تو وارد شد از او سوال نکن آیا امروز غذا خورده ای یا نه؟ آنچه داری برای او حاضر کن؛ چراکه سخاوتمند واقعی کسی است که از بذل آنچه حاضر دارد مضایقه نکند.^۸

از جمله وظایف دیگر میزبان همراهی کردن میهمان در غذاخوردن است. رسول خدا علیه السلام فرماید: همراه میهمان خویش غذا بخور زیرا میهمان شرم دارد که تنها بخورد.^۹

همچنین میزبان نباید غذایی را که آماده ساخته است تحقیر کند چرا که نعمت خدا هرچه باشد عزیز و محترم است ولی در میان مرغهین و ارباب اهل تکلف معمول است که هر قدر سفره را رنگین کنند می‌گویند چیز ناقابلی بیش نیست و لایق مقام شما نمی‌باشد. همان‌گونه که میهمان نیز وظیفه دارد آن را کوچک نشمارد.

امام صادق علیه السلام فرمود: میزبانی که آنچه را برای برادرش آماده ساخته کوچک بشمارد هلاک و گمراه شده است. همچنین میهمانی که آنچه را نزد او حاضر کرده اند کوچک بشمارد گمراه است.^{۱۰}

اسلام به قدری در گرامی داشتن میهمان مoshkaf است که می‌فرماید: به هنگامی که میهمان وارد می‌شود به او کمک کنید اما برای رفتن از منزل به او کمک نکنید مبادا تصویر شود مایل به رفتن او هستید.^{۱۱}

۶. (بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۴۵۱)

۷. (همان ص ۴۵۵).

۸. (همان ص ۴۵۵).

۹. (نهج الفصاحة، ص ۶۴۰)

۱۰. (محجۃ البيضاء، ج ۳، ص ۳۰)

۱۱. (بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۴۵۵)

در سنت اسلامی حد میهمانی تا سه روز است.^{۱۵} پیامبر خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم} فرماید میهمان تا سه روز است و هرچه بیشتر شود صدقه است و میهمان باید پس از سه روز تغییر جا دهد.^{۱۶} معلوم است که صدقه به نیازمند تعلق می‌گیرد و کسی که بیش از سه روز درجایی می‌ماند حکم نیازمند را خواهد داشت. از این جهت میزبان بعد از سه روز تامین‌کننده احتیاجات یک نیازمند است.

در اسلام ارزش میهمان بالاتر است یا میزبان؟

در ظاهر ممکن است این برداشت شود با توجه به اینکه میزبان زحمات زیادی را متحمل می‌شود و علاوه بر اینکه هزینه می‌کند و به زحمت می‌افتد باید احترام ویژه‌ای هم برای میهمان قابل شود بنابراین در پیشگاه الهی بالاتر است اما واقعیت غیر از این است.

حسین بن نعیم می‌گوید امام صادق^{علیه السلام} به من فرمود: آیا برادران خودت را دوست داری؟ عرض کردم بلی. پرسید: به فقرا و تنگستان‌شان نفع می‌رسانی؟ جواب دادم: آری. فرمود: متوجه باش که لازم است ایشان را دوست بداری. آیا آنها را به منزل خود دعوت می‌کنی؟ عرض کردم هیچ‌گاه غذا نمی‌خورم مگر اینکه دو یا سه نفر از برادرانم میهمان من هستند. فرمود فضیلت آن‌ها بر تو بیشتر است از فضیلت تو بر آنها. عرض کردم: فدایت شوم من آن‌ها را میهمان می‌کنم و در منزل خودم از ایشان پذیرایی می‌نمایم باز فضیلت آنها بیشتر است؟ فرمود آری. هنگامی که وارد منزل تو می‌شوند با روزی بر تو و خانواده‌ات وارد می‌شوند و در بیرون رفتن گناهان تو و خانواده‌ات را بیرون می‌برند.^{۱۷}

از مضمون و نوع استدلال امام می‌توان استنباط کرد که حتی یکی از راههای توبه‌کردن و طلب بخشش گناهان خود و خانواده، میهمانی دادن است به شرط اینکه با اخلاص و درجهت رضای خداوند تبارک و تعالی باشد و در این صورت به طور قطع گناهان آمرزیده می‌شود. همانطور که اثر وضعی میهمان نوازی از بین رفتن گناهان میزبان و خانواده اوست و این یعنی مغفرت و بخشش گناهان.

چه نیکوست در این ماه عزیز که افطاری دادن به مومنین در میان ما مرسوم است با توجه و عمل به وظایف خود به عنوان میهمان و یا میزبان، ارزش معنوی کار خود را بالا برده تا از اجر اخروی این امر عظیم بی‌بهره نمانیم.

۱۵. نهج الفصاحه ص ۴۱۰

۱۶. رساله حقوق امام سجاد، شرح نراقی، ص ۵۷۲

... بهار معنویت...

۱. چگونه می‌توان در ماه مبارک رمضان ارتباط خود را با امام عصر قوی تر کنیم؟

ماه مبارک رمضان، بهار معنویت است و زمینه رشد معنوی انسان را به خوبی فراهم می‌کند. استاد شهید مرتضی مطهری(ره)، ماه مبارک رمضان را اینگونه توصیف می‌کند: «برنامه ماه مبارک رمضان برنامه انسان سازی است ... برنامه تزکیه نفس، اصلاح معایب و رفع نواقص است، برنامه تسلط عقل و ایمان و اراده بر شهوات نفسانی است، برنامه دعاست، برنامه پرستش حق است، برنامه پرواز به سوی خداست، برنامه ترقی دادن روح است.»^۱ این رشد معنوی و روحی که از عبادات ماه رمضان در انسان پدید می‌آید؛ موجب همنگی و سنتیت بیشتر ما با حجت خدا، امام زمان علیه السلام خواهد شد و بدون شک ارتباط معنوی ما را با حضرت، قویتر و لذتبخشتر خواهد کرد.

علاوه بر اینکه فضای معنوی مهمانی خدا، موجب رشد معنوی و نزدیکی روحی با امام زمان علیه السلام می‌شود، دعاهای ماه مبارک رمضان نیز پیوند ما را با امام زمان علیه السلام بیشتر خواهد کرد چراکه بسیاری از این ادعیه مانند قسمتهای پایانی «دعای افتتاح» که خواندن آن در هر شب ماه مبارک رمضان سفارش شده است، دعای «اللهم ادخل على اهل القبور السرور...» که بعد از نمازهای واجب خواهد می‌شود، دعای سلامتی حضرت «اللهم كن لولیک...» که در شب قدر وارد شده، همگی مرتبط با امام مهدی علیه السلام و ظهور ایشان است و خواندن و توجه به مفهوم آنها می‌تواند موجب افزایش معرفت و محبت ما به حضرت شود.

نکته آخر اینکه، درهای رحمت الهی در ماه مبارک رمضان باز، اعمال صالح مورد قبول پروردگار و ثواب آنها چندین برابر است؛ بنابراین چه نیکوست که این فرصت را مغتنم بشماریم و عبادات و اعمال مستحبی مانند تلاوت قرآن، خدمت به دیگران، صدقه دادن، افطار دادن و... را به نیابت از حضرت مهدی علیه السلام انجام دهیم و یا ثواب آن را به ایشان هدیه کنیم. به طور قطع این ابراز محبت ما، از دیدگان مبارک ایشان دور نمی‌ماند و این عمل موجب جلب دوست داران خود را بی‌پاسخ نمی‌گذارند.

۱. مجموعه آثار استاد شهید مطهری، ج ۲۳، ص: ۱۰۸

مهديه سعیدی نشاط

۲. کدام یک از دعاهای ماه مبارک رمضان مرتبط به امام زمان است؟

قسمت زیادی از آخر دعای افتتاح، اختصاص به وجود مقدس حضرت حجت و دوران ظهور ایشان دارد که به قسمتی از آن اشاره می‌کنیم:

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغُبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ»

پروردگارا ما آرزو می‌کنیم و از تو می‌خواهیم زندگی در پرتوی دولت کریمه امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَامٌ عَلَىٰهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ تَرْفِيقِهِ را.

«تَعْزِيزُهَا إِلَاسْلَامٌ وَأَهْلُهُ وَتَذْلِيلُ بَهَا النَّفَاقَ وَأَهْلُهُ»

که در آن اسلام حقیقی را با اهل اسلام عزت خواهی بخشید و اهل نفاق ها و دورویی ها را ذلیل خواهی کرد.

«وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاءِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ»

این افتخار را به ما می‌دهی که ما در آن دوره دعوت کننده دیگران به طاعت تو باشیم، راهنما و پیشو رو دیگران در راه تو باشیم.

دعای دیگری که برای ظهور امام زمان ارواحنا فداه بعد از هر نماز در ماه مبارک رمضان خوانده

می‌شود، دعایی است که پیامبر اکرم ﷺ در باره آن فرمودند:

«هر کس این دعا را در ماه رمضان بعد از نمازهای واجب بخواند، گناهانش تا روز قیامت بخشیده

می‌شود:

«اللَّهُمَّ أَدْخِلْ عَلَىٰ أَهْلِ الْقَبُورِ السَّرُورَ。اللَّهُمَّ أَغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ。اللَّهُمَّ أَشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ。اللَّهُمَّ اكْسِ كُلَّ عَرِيَانَ。اللَّهُمَّ أَقْضِ دِينَ كُلِّ مَدِينٍ。اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ。اللَّهُمَّ رَدِّ كُلِّ غَرِيبٍ。اللَّهُمَّ فَكَّ كُلِّ أَسِيرٍ。اللَّهُمَّ أَصْلِحْ كُلِّ فَاسِدٍ مِّنْ أَمْوَالِ الْمُسْلِمِينَ。اللَّهُمَّ اشْفُّ كُلِّ مَرِيضٍ。اللَّهُمَّ سَدِّ فَقْرَنَا بَعْنَاكَ。اللَّهُمَّ غَيْرُ سُوءِ حَالِنَا بِحَسْنِ حَالِكَ。اللَّهُمَّ أَقْضِ عَنَّا الَّذِينَ وَأَغْنَنَا مِنَ الْفَقْرِ، إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

۲

از آنجا که مضمون این دعا تنها در دوران حکومت الهی و دولت حضرت مهدی ارواحنا فداه به طور کامل محقق می‌شود؛ با خواندن این دعا در واقع ظهور حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَامٌ عَلَىٰهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ تَرْفِيقِهِ و تشکیل حکومت الهی ایشان را از خداوند درخواست می‌کنیم.

در اعمال شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان، شب قدر سوم خواندن دعای سلامتی حضرت، دعای «اللهم کن لولیک...» وارد شده است.

در روایت چنین توصیه شده: «در شب بیستوسوم از ماه رمضان این دعا را در حال سجده، ایستاده، نشسته و در همه حال و در تمام ماه تکرار میکنی و هر طور که برایت امکان داشت و در تمام عمر، هرگاه برایت فرصتی پیش آمد و این دعا به یادت آمد. بعد از ستایش خداوند تبارک و تعالی و صلووات بر منجی، می‌گویی: «اللهم کن لولیک...».

۲. ترجمه: «خداوند! بر اهل قبور شادمانی و خوشی عطا فرما؛ خداوند! تمام نیازمندان را بی نیاز گردان؛ خداوند! تمام گرسنگان را سیر کن؛ خداوند! هر عربانی را بپوشان؛ خداوند! قرض هر مقرضی را ادا فرما؛ خداوند! اندوه هر اندوهناکی را بطرف کن؛ خداوند! هر غریبی را به (وطن) باز گردان؛ خداوند! هر اسیری را آزاد کن؛ خداوند! هر امر فاسدی را ز امور مسلمانان اصلاح فرما؛ خداوند! هر مرضی را شفا مرحمت کن؛ خداوند! فقر و تهیه دستی ما را با بی نیازی خودت بطرف کن؛ خداوند! بدی حال ما را به خوبی حال خودت تغییر بده؛ خداوند! قرض ما را ادا بفرما، و ما را از فقر به توانگری برسان؛ همانا تو بر هر چیزی توانایی.»

بحار الانوار، ج ۹۵، ص: ۱۲۰۲

...شب قدر...

۳. چه رابطه‌ای بین شب‌های قدر و امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ وَسَلَّمَ وَبَرَّأْتُهُ وجود دارد؟

در سوره مبارکه قدر می‌خوانیم:

«لَيْلَةُ الْقُدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ * تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا يَأْذِنُ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ»^۳
شب قدر از هزار ماه بهتر است، در آن شب فرشتگان و روح [جبرئیل] به اذن خدا، همه فرمان‌ها و سرنوشت‌ها را فرود می‌آورند.

در روایتی ابادر نقل می‌کند که به رسول خدا ﷺ گفت: «ای رسول خدا آیا شب قدر فقط در زمان انبیا بوده و امور مربوط به آن‌ها نازل می‌گردید و وقتی که از دنیا می‌رفتند، برداشته می‌شد؟ فرمود: نه، بلکه آن شب تا روز قیامت خواهد بود.»^۴

در روایت دیگری حسن بن عباس بن حریش از امام جواد علیه السلام و آن حضرت از پدران خود علیهم السلام روایت کردند که امیر المؤمنین علیه السلام به ابن عباس فرمود: «در هر سالی شب قدر وجود دارد، در آن شب برنامه و دستور کار یک ساله و آنچه طی آن سال باید انجام شود از آسمان نازل می‌شود و برای آن کار والیانی پس از رسول خدا علیه السلام معین شده است. ابن عباس عرض کرد: ای امیر مؤمنان آنان چه کسانی هستند؟ فرمود: من و یازده تن از نسل من، امامانی که فرشتگان با آنان سخن می‌گویند.»^۵

بنابراین طبق آیات سوره مبارکه قدر و روایات معصومین علیهم السلام، در زمان ما نیز شب قدر صاحبی دارد که وجود مبارک امام زمان علیه السلام است. چراکه ایشان تنها حجت خدا بر روی زمین و تنها جانشین پیامبر و امامان هستند که ملائکه هر سال بر ایشان نازل شده و امور یک سال را به تأیید ایشان میرسانند.

به عبارت دیگر؛ وجود شب قدر، دلیلی است بر وجود امام زنده در هر عصر و زمان، چرا که برای نزول تقدیرات یک سال باید پیامبر و یا امامی وجود داشته باشد که تقدیرات را از عالم بالا دریافت نماید. در زمان ما محل نزول فرشتگان کسی نیست جز آخرین وصی پیامبر اکرم علیهم السلام و یازدهمین فرزند امیر المؤمنین علیه السلام، مهدی موعود علیه السلام.

۳. قدر (۹۷): ۳-۴.

۴. «يا رسول الله! ليلة القدر يكون على عهد الأنبياء ينزل عليهم فيها الأمر فإذا مضا رفعت؟! قال: لا بل هي إلى يوم القيمة». البرهان في تفسير القرآن، ج ۵، ص: ۷۱۴، ح ۱۱۷۹۰.

۵. «إِنَّ لَيْلَةَ الْقُدْرِ فِي كُلِّ سَنَةٍ وَإِنَّهُ يَنْزَلُ فِي تِلْكَ الْلَّيْلَةِ أَمْرُ السَّنَةِ وَمَا قُضِيَ فِيهَا وَلِذَلِكَ الْأَمْرُ وَلَا بَعْدَ رَسُولَ اللَّهِ صَفَّاقَ إِنْ عَبَّاسٌ مَنْ هُمْ يَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ أَنَا وَأَحَدُ عَشَرَ مِنْ صَلَبِي أَئْنَهُ مُحْكَمُونَ». الغيبة للنعماني، ص: ۶۰.

مهریه سعیدی نشاط

پرونده اعمال...

۴. آیا تنها در شب قدر است که پرونده اعمال ما برای امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ آشکار می‌شود؟

طبق روایات متعدد و تفسیر سوره قدر، پرونده اعمال بندگان و تقدیرات سالانه آنها در شب قدر توسط ملائکه بر وجود مقدس حضرت ولی عصر عَلَيْهِ السَّلَامُ عرضه می‌شود. ولی باید بدانیم که امام زمان علیه السلام در طول سال نیز همواره شاهد اعمال و رفتار ما هستند. خدای سبحان در قرآن مجید می‌فرماید:

«وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسِيرِي اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ»؛^۶

بگو: عمل کنید، خداوند و فرستاده او و مؤمنان، اعمال شما را می‌بینند.. از امام رضا عَلَيْهِ السَّلَامُ هم روایت شده است که فرمودند:

وَاللَّهِ أَنَّ أَعْمَالَكُمْ لَتُعَرَّضُ عَلَىٰ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ؛^۷

به خدا سوگند اعمال شما در هر روز و شب بر من عرضه می‌شود.

بنابراین پیامبر و امامان از حقیقت اعمال بندگان با خبر هستند و اعمال آنان را مشاهده می‌کنند.

البته باید توجه داشت که دیدن اعمال ما توسط امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ به این معنا نیست که حضرت با چشم سر، افراد را نگاه می‌کند؛ همانگونه که شاهد و ناظر بودن خدا نیز دیدن مادی نیست. بر اینساس، وجود حضرت در مکانی خاص، با شاهد و ناظر بودن او نسبت به اعمال مؤمنین در سراسر دنیا منافاتی ندارد. چراکه شاهد و ناظر بودن، مربوط به حقیقت اعمال بندگان است که روح مطهر امامان عَلَيْهِمُ السَّلَامُ به آن علم پیدا می‌کند.

بنابراین از آنجا که امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ مانند پدری مهربان، دلسوز ما هستند و به اذن پروردگار، از احوال و افکار و تصمیمات خوب یا بدی که در قلب داریم با خبر می‌شوند؛ شایسته است با داشتن نیت پاک و انجام اعمال صالح، سعی بیشتری برای جلب رضایت ایشان داشته باشیم.

همان طور که خود امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ در نامه‌ای به شیخ مفید می‌فرماید:

«هر یک از شما باید اعمالی انجام دهد که دوستی ما را به دنبال آورد و از اعمالی که باعث ناراحتی و نارضایتی ما می‌شود، دوری کند». ^۸

۶. سوره توبه آیه ۱۰۵

۷. بصائر الدرجات فی فضائل آل محمد (ص)، ص: ۴۲۹، باب ۶، ح ۲

۸. احتجاج، طبرسی، ج ۲، ص ۵۹۹

دعاۓ علیٰ اے خضور

آن حضرت فرمودند: «هر کس این دعا در ماه مبارک رمضان بعد از هر نماز واجبی بخواند، حق تعالیٰ گناهان او را تارو ز قیامت بیامرد.»^۱ حال جای این سؤال است چرا مضماین این دعاتاکنون به استجابت نرسیده است؟ نکته جالب و قابل توجه اینکه با دقیقت و تأمل در بسیاری از روایات عصر ظهور متوجه خواهیم شد که تمام این خواسته‌ها و آرمان‌های والای انسانی و اهداف متعالی در دولت کریمه آن عدل منتظر فرجه الشَّرِيف عَجَلَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ محقق خواهد شد و جلوه تام و تمام هر آنچه در این دعای شریف آمده در دولت مهدی امت، جلوه‌گر خواهد شد.

١. مفاتيح الجنان، اعمال ماه رمضان

**«اللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ فَقيرٍ؛
خَدَايَا! هُمْ هُفْقِيرَانَ رَبِّي نِيَازُكُنْ.»**

ریشه کن شدن فقیر و برپایی رفاه اقتصادی و رفع همه نیازها جز در سایه عدالت ممکن نخواهد بود، پیامبر اکرم ﷺ می فرماید: «در زمان او مردم به نعمت‌هایی دست می یابند که در هیچ زمانی دست نیافته باشند.»*

امام محمد باقر علیه السلام می فرمایند: «امام مهدی علیه السلام در سال دو بار به مردم مال و عطا یا بخشید و در ماه دو بار امور معیشت به آنان دهد.»***

قطعاً این برکات آسمانی و زمینی و بخشش‌های حضرت نتیجه مساوات و عدلی است که او برقرار خواهد کرد و در نهایت منجر به رفع فقر و بی‌نیازی در جامعه می‌شود.

* بحار الانوار، ج ٥١، ص ٨٨
** بحار الانوار، ج ٥٢، ص ٣٩٠

**«اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُزْبَانٍ؛
خَدَايَا! هَمَهْ بِرْ هَنْگَان رَابِّ پُوشَان.»**

در پرتو حمایت حاکمیت قرآنی و سیره محمدی و علوی، امام مهدی
با اجرای اصل عدالت اجتماعی که سیره انکار ناپذیر آن امام
بزرگ است، تمام نابسامانی‌ها سامان می‌یابد و نیازها برآورده
می‌شود و رفاه و آسایش بر تمام بخش ها و زوایای زندگی بشری پرتو
می‌افکند و حتی دیگر برھن‌های در جامعه وجود نخواهد داشت.

«بدانید اگر شما از قیام گر مشرق (امام مهدی عَجَلَ اللَّهُ تَعَالَى بِرَحْمَةِ الرَّحِيمِ پیروی کنید، شما را به آیین پیامبر در آورد... تا از رنج طلب و ظلم (راه دستیابی به امور زندگی) آسوده شوید و بار سنگینی زندگی را از شانه هایتان بر زمین نهاد»*

**«اللّٰهُمَّ ادْخُلْ عَلٰى أَهْلِ الْقُبُورِ السُّرُورَ؛
خَدَايَا! بِرَاهِلْ قبورِ شَاطِئِ و سُرُورِ عَطَاكِنْ.»**

امام صادق علیه السلام در مورد شادی و مسرت مؤمنانی که سال های زیادی انتظار ظهور قائم عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف را کشیدند و از دنیا رفته‌می‌فرمایند: «گویا قائم را بر پشت کوفه می‌بینیم در حالی که زره رسول الله علیه السلام را پوشیده... و در آن حال هیچ مومنی در قبر نمی‌ماند، مگر اینکه شادی و سرور در قبر او داخل می‌شود و این در حالی است که آن‌ها در قبر به دیدار هم می‌شتابند و قیام آن حضرت را به یکدیگر مژده م دهنند»*

* كمال الدين، ج ٢، باب ٥٧، ح ١٧

«اللَّهُمَّ أْشِبِعْ كُلَّ جَائِعٍ؛
خَدَايَا! هرگر سنه‌اي را سير نما.»

او می‌آید و گرسنگان، طعم تلخ گرسنگی را فراموش خواهند کرد و بینوایان به نوایی می‌رسند و طعم غذارا به آنان می‌چشاند. در حدیثی درباره امام مهدی علیه السلام آمده است: «به بینوایان طعم کرده (غذا) رامی چشاند.»*

در عصری که ثروت از دست طبقه خاص (ثروت‌اندوزان و غارتگران اموال عمومی) خارج شود و ثروت‌های جامعه در مسیر نیازهای عمومی آن مصرف شود، آیا می‌توان تصور کرد فردی گرسنه بماند؟

* التشريف بالمن، باب ١٤٣، ص ١٤٤

دعای ظور در مساه حضور

«اللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ؛

خداوند! بدهکاری هر مدینی را آداکن.

او قرض مقرضین و همه بدهکاران را دخواهد کرد، حضرت علی علیہ السلام فرماید: «(در آن روز) بدهکاری نمی‌ماند، مگر اینکه بدهی او پرداخت شود (به وسیله حضرت) مظلمه و حقی برگردان کسی نمی‌ماند، جز اینکه به صاحب حق بازگردانده می‌شود، کسی کشته نمی‌شود، مگر اینکه دیه او را می‌پردازد و هیچ کس به قتل نمی‌رسد، مگر اینکه بدهی های او را می‌پردازد و خانواده اش را چون دیگر افراد اداره می‌کند (و نام خانواده اش را در بخش عطا یا مقرر می‌کند)»*

* بحر الانوار، ج ۵۲، ص ۲۲۴ - ۲۲۵

«اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عَزْيَانٍ؛

خدایا! همه بر هنگان را بپوشان.

در دولتی کریمانه که رهبری بخشندۀ چون مهدی علیہ السلام داشته باشد بر هنگی از دامان جامعه رخت خواهد بست، زیرا در روایات بذل و بخشش های بی کران امام زمان علیہ السلام بسیار تأکید شده است. که به نمونه های از آن اشاره می شود: «مهدی بخشندۀ است که مال را به وفور می بخشد»*

* التشریف بالمنن، ص ۳۲۵

«اللَّهُمَّ رَدِّ كُلَّ غَرِيبٍ؛

خدایا! هر غریبی را به وطن بازگردان.

او که طعم تلخ غربت را چشیده است، بالاتکال به قدرت لا یزال الهی غربابه وطن هایشان بازمی گرداند، غریبی که نزدیک به دوازده قرن است در پس پرده غیبت و در اوج غربت به سر می برد و علی رغم علاقه شدید به وطن خویش یعنی مدینه منوره، برای نجات از شر دشمنان به امر پدر بزرگوارشان باید در دورترین و مخفی ترین مکان هاسکنی گزیند، خود آن حضرت علیہ السلام سفارش پدر را چنین بیان می فرماید: «به درستی که پدرم (امام حسن عسکری علیہ السلام) بامن عهد کرد که وطنی از زمین جز مخفی ترین و دورترین جای آن بر نگیرم»*

پکی از دعا های آن حضرت این است که: «وَ عَلَى غُرَبَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمَنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَى أُطْنَابِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ؛
خدایا بر غریبان، مومنین و مومنات بازگشت به وطن خود را در حال سلامتی و تندرستی و بهرهوری عنایت فرما!»**

* کمال الدین، ج ۲، باب ۴۳، ح ۱۹، ص ۴۴۷

** المصباح، کفعمی، ص ۳۰۶

«اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ؛

خدایا هر گرفتاری را گشایش عطا کن.

اوست که با عنایات خداوند قادر متعال غم و اندوه را ز دل های شیعیان رفع و بلایا و گرفتاری هارا از جامعه شیعیان رفع می کند، در حدیثی درباره حضرت مهدی علیہ السلام آمده است: «... خداوند به وسیله مهدی علیہ السلام از امت رفع گرفتاری می کند»*

نکته قابل توجه اینکه حتی در (عصر غیبت) نیز آن حضرت علیہ السلام عنایتی خاص به وضعیت شیعیان و گرفتاری آنان دارند که این مطلب در توقیعی که از طرف آن حضرت برای شیخ مفید صادر شده، بیان شده است:

«مادر رسیدگی و سریرستی شما کوتاهی و اهمال نکرده و یاد شمار از خاطر نبرده ایم، که اگر جز این بود دشواری ها و مصیبت ها بر شما فرود می آمد و دشمنان شمار ایش کن می کرند»**

* بحر الانوار، ج ۵۱، ص ۷۶

** بحر الانوار، ج ۵۲، ص ۱۷۵

دعای ظور در راه حضور

«اللَّهُمَّ اشْفِكُلَّ مَرِيضٍ؛
خَدَايَا! بِهِمْ بِيْمَارَانْ شَفَاعَنَّا يَتَكَنْ.»

امام باقر علیهم السلام در توصیف آن دوران می فرمایند: «هر کسی قائم اهل بیت مارادرک کند، اگر به بیماری دچار باشد، شفا می یابد و چنان چه دچار ضعف و ناتوانی باشد، تواناونیر و مندمی شود.»*

حضرت مهدی علیه السلام در این عصر و زمان نیز دست به دعا برداشت و از خداوند متعال درخواست می کند: «وَ عَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالشَّفَاءِ وَ الصِّحَّةِ وَ الرَّاحَةِ؛ خداوندا به بیماران مومنین و مؤمنات شفا و سلامتی، عنایت فرماید.»**

*بحارالأنوار، ج ۵۲، ص ۳۳۵
**المصباح، كفعمی، ص ۳۰۶

«اللَّهُمَّ فُكْكُلَّ أَسِيرٍ؛
خَدَايَا! هَمْهَ اسْرَاءَ رَازَادَ فَرْمَا.»

رسول گرامی اسلامی علیه السلام در روایتی می فرماید: «خداوند مردی از بهترین فرزندان و پاک‌ترین عترت من بر می انگیزد که سرا پا عدل و برکت و پاکی است که ... به وسیله او (مهدی) همه اسیران اسلامی را در هر کجا باشند آزاد می‌سازند»

و از دعاهای حضرت مهدی علیه السلام این است که: «وَ عَلَى الْأَسِرَاءِ بِالْخَلاصِ وَ الرَّاحَةِ؛ (خداوندا) بر همه اسیران خلاصی و آسودگی عنایت فرماید.»*

*المصباح، كفعمی، ص ۲۸۱

«اللَّهُمَّ سُدِّ فَقْرَنَابُغُناَكَ؛
بِرُورِدَگَارَا! بِهِبِيْنِيَارِيْذَاتِ خَوْدَتِ جَلَوَه
فَقْرُونِدَارِيْ مَارَابِنَد.»

پیامبر اکرم علیه السلام فرمودند: «شمارا به مهدی بشارت می‌دهم... [او] دل های پیروان محمد علیه السلام را پر از بی نیازی می‌کند و عدالت‌ش همه را فرا می‌گیرد؛ تا آنجا که دستور می‌دهد کسی با صدای بلند صدازند: هر کس نیاز مالی دارد، برخیزد. هیچ کس - جز یک نفر - بر نمی‌خیزد. پس امام دستور می‌دهد مال قبل ملاحظه ای به او بدهند؛ اما او به زودی بر می‌گردد و پشیمان می‌شود که چرا آزمند و حریص بوده است.»*

در روایتی آمده است: «زمانی که مهدی علیه السلام قیام کند... خداوند در دل های بندگان بی نیازی افکند»**، تعبیر به «قلوب العباد» در روایت یعنی این غناوبی نیازی شامل طبقه و یا گروه خاصی نمی‌شود بلکه همه بندگان را شامل خواهد شد.

همچنین از دعاهای آن امام رئوف این است:
«وَ تَفَضَّلْ عَلَى فُقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْغَنَى وَ السَّعَةِ؛
(پروردگارا) به مردان وزنان مومن فقیر بی نیازی و ثروتمندی عنایت فرماید.»***

*بحارالأنوار، ج ۵۱، ص ۹۲
**بحارالأنوار، ج ۵۱، ص ۷۴
***المصباح، كفعمی، ص ۳۰۶

«اللَّهُمَّ أَصْلَحْ كُلَّ فَاسِدِ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ؛
خَداوندا! هَمْهَ مَفَاسِدِ امْرَأَ مُسْلِمِينَ
رَايْصَالَاحَ فَرْمَا.»

پیامبر اکرم علیه السلام می فرماید: «خداوند به وسیله حضرت مهدی علیه السلام این امت را پس از آن که تباہ شده‌اند اصلاح می کند» و در روایت دیگری می فرمایند: «ریاخواری و روابط نامشروع و مشروبات الکلی از بین می‌رود، مردم به عبادات و اطاعت روی می‌آورند و امانت هارا به خوبی رعایت می‌کنند... اشرار مردم نابود می‌شوند و افراد صالح باقی می‌مانند.»*

به همین خاطر در دعای ندبه خطاب به آن حضرت می گوییم: «کجاست در هم شکننده شوکت مت加وزان، کجاست ویران کننده بناهای شرک و نفاق، کجاست نابود... کننده اهل فسوق و نادرستی و معصیت و سرکشی...»

*عقد الدرر، ص ۲۱۱

«اللَّهُمَّ غَيْرِ سُوءِ حَالِ النَّابِحِينَ حَالَكَ؛

خَدَايَا! تَغْيِيرِ بَدَهَالِي مَارَابِهِ نِيكَويِ حَالَ خَوْدَت.»

چه روزی بدحالی هابه خوشحالی تبدیل خواهد شد؟ این سؤالی است که بسیاری از افراد به دنبال پاسخ آن هستند، ولی باز جوع به فطرت خدایی انسان به این پاسخ خواهیم رسید، آن روزی بدحالی هابه خوشحالی مبدل خواهد شد که: ظلم و ستم، حرص و طمع، بغض و کینه و تمام صفت های رشت از جامعه رخت بریند و اختلافات مرتفع شود، روزی که صفا و صمیمیت و امنیت و آرامش بر جامعه ها حاکم شود، آری فضائل و کمالات در دولت ولی عصر علیه السلام تجلی عینی پیدا خواهد کرد، امیر مؤمنان علیه السلام می فرمایند: «اگر قائم مقایم کند... کینه ها از سینه های بیرون می‌رود.»*

امام محمد باقر علیه السلام می فرمایند: «هنگامی که قائم مقایم کند، دوستی واقعی و صمیمیت حقیقی پیدا شود، کسی که نیازی داشته باشد، سر جیب برادر ایمانی اش رود و نیاز خود را بر می‌دارد و او هم مانع شود.»**

*بحارالأنوار، ج ۵۲، ص ۳۱۶
**بحارالأنوار، ج ۵۲، ص ۳۷۲

ازْنَهْ رَمْ بَهْ دَمْ اَسْتَهْ صَمُونْهَهْ سَدَم
هَمْ سَدَمْ اَزْنَوْهَهْ خَلْهَمْ زَمَرْسَرْهَهْ سَدَم
صَهْبَهْ رَمْ بَهْ خَلَوْهَهْ دَلَوْهَهْ بَهْ يَأَوْهَهْ!
حَفَرْ تَوَرَهْ دَلَسَهْ وَعَنَهْ تَوَرَهْ بَهْهَهْ سَدَم

دعای ظهور در مساه حضور

«وَاغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ؛ خداوندَا! فَقْرَمَا بَاهِبِي نِيَانِي مُبَدِّل فَرْمَا.»

امام کاظم علیہ السلام می فرماید: «اگر عدالت برقرار شده بود مردم بی نیاز شده بودند»، در پرتو عنایات الهی و در سایه عدل مهدوی است که

این مهم به منصه ظهور خواهد رسید و جلوه گرمی شود.

پیامبر اکرم علیہ السلام می فرمایند: «در آن زمان) مردم به دنبال کسی هستند که ز کاتشان را پردازند ولی کسی را نمی بابند که آن را بپذیرد، زیرا همه مردم از فضل خدای نیاز می شوند (روح غنا در آنها

به وجود خواهد آمد»***

شایسته است در این ماه مبارک از خداوند بخواهیم که فقر معرفتی مارانسبت به مولایمان بر طرف کند و مارادر شناخت امام زمان مان و آشنایی با وظایفمان نسبت به آن حضرت کمک کند.

*الکافی، ج ۲، چاپ دارالحدیث، ص ۷۲۳

**بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۳۳۷

«اللَّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ؛ خداوندَا! بِدَهْكَارِي مَارَا الدَّافِرْمَا.»

امام صادق علیہ السلام می فرمایند: «اولین چیزی که از عدالت حضرت مهدی علیہ السلام ظاهر می شود، این است که در سرتاسر جهان اعلام می شود؛ هر کس از شیعیان ماطلبکار است، یادآوری کند.. اگر کسی حتی به مقدار یک دانه سیر و یا عدد خرد طلبکار باشد، به او عطا می کند.»*

عاشقان امام مهدی علیہ السلام باید توجه داشته باشند، وقتی که آن حضرت تا این حد نسبت به ادائی دیون و بدهکاری های ما اهتمام دارد، مانیز نسبت به آن حضرت بدهکاریم که باید از خداوند کمک بخواهیم آن هارا ادا کنیم.

*بحارالانوار، ج ۵۳، ص ۳۴

«إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ بِدْرِسْتِيكَهْ تُوبِرْهِ رَجِيزْ تُوانَايِي.» (۲)

وجود نازنین امام عصر علیہ السلام مارا مر به دعا برای تعجبی فرجیل فرجش کرده است:

«برای تعجبی فرج بسیار دعا کنید.»*

خدود حضرت نیز برای فرج دعایمی کند، محمد بن عثمان دومین سفیر آن حضرت نقل می کند: «آن حضرت را برای آخرین بار در مکه کنار خانه خدادیدم که دست به دعا برداشت و عرضه می دارد:

«اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَنْتَنِي؛

بار خدای آنچه به من وعده کرده ای، انجام بده.»**

*بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۹۲

**بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۳۵۱

«إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ بِدْرِسْتِيكَهْ تُوبِرْهِ رَجِيزْ تُوانَايِي.»

امام حسن مجتبی علیہ السلام می فرماید: «پس خداوند با قدرت خود او را در صورت جوانی که کمتر از چهل سال دارد ظاهر می سازد تا بدانند که خداوند بر هر کاری تواناست.»*

آری کنار رفتن پرده غیبت و ظاهر شدن آخرین ذخیره الهی و آخرین خورشید عالم تاب آسمان ولایت و امامت به اذن و راه او است و دعا های مانیز بی تأثیر نبوده و نیست.

*کمال الدین، ج ۱، باب ۲۹، ح ۲

نیمه رَوْحَة

خدا هیچ موقع بندهاش را رها نمی‌کند.
اولین باری که به یوسف ﷺ وحی کرد
در ته چاه بود.

اولین باری که به موسی ﷺ وحی کرد،
در بیابان، توی یک شب سرد به دنبال
آتش بود.

اولین باری که به پیامبر ﷺ وحی کرد،
در غار حرا بود.

حضرت یونس ﷺ داخل شکم ماهی گیر
افتاد، یک «سبحانک» گفت؛ خدا
نجاتش داد.

پس خدا همه جا هست، هر زمان جایی
گیر کردنی، صدایش کن.
او همراه توست.

پروردگارت نه تورا
واگذاشته، و نه بر تو خشم
گرفته است.
(صحی: ۳)

بنیاد فرهنگی حضرت محمد موعود (پ.ن.ج.)

الله
يُحَمِّلُ الْوَلَدَاتِ الْفَخْرَ

بِحَمْلِ اللَّهِ تَعَالَى فَرْجُهُ الشَّيْفِ

mahdaviat.ir
30001366
info.mahdaviat@gmail.com
@chashmbe_rah